

Plenaire 37

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

2 mei 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de ministeriële kabinetten en een deontologische regeling voor kabinetsmedewerkers	1
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van de Antwerpse Kennedytunnel	3
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stilgelegde werken aan de Antwerpse Kennedytunnel	4
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de beslissing van Sint-Genesius-Rode met betrekking tot een aangevraagde betoging voor 6 mei aanstaande	6
ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een sensibiliseringscampagne voor het dragen van de veiligheidsgordel in de auto	7
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de timing voor de invoering van dienstencheques voor kinderopvang	9
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van de resolutie betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar	10
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de vrijheid van personen met een handicap inzake de keuze van hun persoonlijke assistent en de rechtszekerheid voor zorgverleners	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de decretale regeling van de zorg- en bijstandsverlening in Vlaanderen	12
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen om de ongeoorloofde invoer, uitvoer en overdracht van eigendom van cultuurgoederen te voorkomen, aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar zestiende zitting in Parijs op 14 november 1970	
– 1043 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	17
Artikelsgewijze bespreking	18

<p>VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandebossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikel 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de televisiediensten betreft (opschrift gewijzigd door de commissie: Voorstel van decreet houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft) – 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5 Algemene bespreking</p>	18
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer en Karlos Callens betreffende het Actieplan voor jonge landbouwers – 1109 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking</p>	21
<p>VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandebossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft – 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5 Artikelsgewijze bespreking</p>	21
<p>ROUWHULDE</p>	21
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen om de ongeoorloofde invoer, uitvoer en overdracht van eigendom van cultuurgoederen te voorkomen, aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar zestiende zitting in Parijs op 14 november 1970 – 1043 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	22
<p>VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandebossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft – 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5 Aangehouden stemmen Hoofdelijke stemming</p>	22 22
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer en Karlos Callens betreffende het Actieplan voor jonge landbouwers – 1109 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	22
<p>REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN</p>	23
<p>BIJLAGEN</p>	
<p>Aanwezigheden</p>	27
<p>Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers</p>	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Agnes Bruyninckx: gezondheidsredenen;

Jaak Gabriels, Luc Van den Brande, Vera Van der Borgh: buitenslands;

Luc Martens, Herman Schueremans, Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen;

Marijke Dillen: familieverplichtingen.

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brieven van 26 en 27 april 2007 delen mevrouw Monique Moens en de heer Filip Dewinter, voorzitter van de VB-fractie, mee dat mevrouw Monique Moens niet langer deel uitmaakt van de VB-fractie.

Ze kreeg een nieuwe plaats toegewezen op het nummer 116.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/24*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de ministeriële kabinetten en een deontologische regeling voor kabinetsmedewerkers

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week was er in de kranten nogal wat te doen over de gewezen kabinetschef van minister Moerman, die bij de Vlaamse Ombudsdienst klacht neerlegde in verband met mogelijke onregelmatigheden bij het toewijzen van studieopdrachten. Samen met de klacht vroeg en kreeg hij het statuut van klokkenluider. Ik wil niet ingaan op de inhoud van de klacht. Zoals hij zelf zegt, moet de ombudsman zijn werk in alle sereniteit kunnen doen. In de marge van die klacht heeft de man meer algemene opmerkingen en kritieken geuit, waarover ik graag uw mening wil kennen.

Hij stelt dat de kabinetten zich niet meer zouden mogen bezighouden met het verdelen van fondsen. Hij zegt dat het decreet beter bestuurlijk beleid indertijd is geschreven met in het achterhoofd het idee om de kabinetten af te schaffen. Die kabinetten bestaan nog steeds en ze zijn nog altijd veel te machtig, beweert hij. Met die mening staat hij wellicht niet alleen.

Hij zegt ook dat er veel dubbel werk wordt verricht. De administraties van de departementen doen veel voorbereidend werk dat de kabinetsmedewerkers nog eens overdoen. Ten slotte stelt hij vast dat wie in een administratie het vermoeden heeft van mogelijke onregelmatigheden of wanpraktijken, een interne audit kan vragen om dat te onderzoeken, maar in de kabinetten is dat niet mogelijk.

Het is niet de eerste keer dat we hier spreken over mogelijk gesjoemel in kabinetten. In januari 2007 hebt u geantwoord op een vraag van de heer Peumans naar aanleiding van een concreet geval van een adviseur op het kabinet van minister Van Mechelen. De heer Peumans vroeg u of het niet wenselijk zou zijn de deontologische code voor de administratie uit te breiden tot kabinetards. U vond dat niet aangewezen omdat zij in een andere sfeer werken, namelijk als uitvoerende macht.

Maar u zei ook: "Het is niettemin opportuun dat we nagaan of we toch niet zouden kunnen voorzien in een specifieke regeling voor kabinetsmedewerkers, zelfs wanneer ze gedetacheerd ambtenaar zijn." U zou daarbij de minister-president beogen, die bevoegd is voor kabinetsmedewerkers. U zou nagaan of zo'n bijkomende regeling nodig is. In de repliek op de bijkomen-

de vraag van de heer Peumans stelde u trouwens nog veel affirmatiever: “Volgens mij moeten er specifieke bepalingen worden uitgewerkt.”

Mijnheer de minister, wat is uw reactie op die algemene kritiek dat de kabinetten zich niet zouden mogen bezighouden met fondsen, dat er veel dubbel werk is en dat er geen interne audit mogelijk is? Welke stappen hebt u ondertussen ondernomen inzake de beloofde specifieke deontologische bepalingen voor kabinetsmedewerkers?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Lobel, het verwondert me dat u zich beroept op het gezag van een ex-kabinetschef.

Ik vraag mij af of die man goed geplaatst is, hij komt immers zelf uit een kabinet. Maar dit terzijde.

Een aantal zaken die hij zegt, kloppen niet. Ik heb de parlementaire voorbereiding van het BBB er nog eens op nagelezen. De toenmalige minister-president heeft bij de goedkeuring van het kaderdecreet BBB gezegd dat er van een afschaffing van de kabinetten nooit sprake geweest is. Hij heeft dat hier in 2003 in de plenaire vergadering verklaard.

Het is niet mijn persoonlijke ervaring dat er veel dubbel werk gebeurt door de administratie en de kabinetten. Ik werk heel goed samen met de administratie en ik zie dat het werk complementair is. Het is niet zo dat we op twee sporen zitten of dat er dubbel werk geleverd wordt.

U citeert de voormalige kabinetschef ook wanneer hij zegt dat de kabinetten optreden als verdeler van fondsen. Ik zou niet weten hoe en waar dat gebeurt. Al sinds oktober 2003 wordt aan de administratie een zeer grote delegatiebevoegdheid gegeven voor allerlei opdrachten. Voor openbare aanbestedingen gaat dat tot 13 miljoen euro. Boven dat bedrag gaan die zaken naar de voltallige regering, die bij consensus beslist. De kabinetten beschikken over een klein budget voor studies en opdrachten. Bij de administratie Bestuurszaken, een van mijn bevoegdheden, was er een budget van 5 miljoen euro, ik heb dat teruggebracht tot 2 miljoen euro. Het gaat dus om kleine bedragen.

Er is inderdaad geen interne audit, maar de kabinetten worden gecontroleerd door het Rekenhof. Wij kunnen geen opdrachten gunnen of projecten subsidiëren zonder een advies van de Inspectie van Financiën. Bovendien is de deontologie van toepassing op de kabinetsmedewerkers, zowel voor de gedetacheerden als voor de anderen. Ik heb in mijn antwoord aan de heer Peumans gezegd dat we zouden nakijken of er bijkomende maatregelen nodig zijn. Minister-president Leterme en ik nemen dat mee in een ruimer geheel, samen met onder meer de kwesties van de cumul, de beheersmandaten en zo verder. Ik heb goede

hoop om de komende maanden met een regeling voor die problemen te kunnen komen. Als dat nodig blijkt, komt er een aangepaste deontologische code voor de kabinetten. Daarvoor wordt op dit ogenblik samengewerkt tussen de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid en de integriteitscoördinator.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de minister, u verwijt mij dat ik mij beroep op het gezag van de gewezen kabinetschef. Dat is niet waar.

U stelt dat hij slecht geplaatst is, ik zou eerder zeggen dat hij net heel goed geplaatst is. Als zo'n persoon met dergelijke berichten naar de pers stapt, zou ik mijn werk als parlementslid heel slecht doen, als ik u niet zou vragen wat daarvan aan is. Ik sta nu eenmaal niet zo dicht bij een kabinet als u.

De kritiek van de gewezen kabinetschef omtrent de interne audit is heel concreet. Dat het hier om kleine bedragen gaat, doet er eigenlijk niet toe. De interne audit is mogelijk in de administratie, ook voor kleine bedragen, maar niet voor de politiek benoemde kabinetsleden.

U geeft weinig antwoorden over wat u nu precies gedaan hebt met uw eigen voorstel. U hebt goede hoop, zegt u. Ik hoop samen met u daar binnenkort iets concreets van te zien te krijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Lobel, u haalt de dingen door elkaar. Ik zei dat ik goede hoop heb om dat in de eerste maanden te kunnen afronden. Ik stel bovendien vast dat u zich voor uw parlementair werk baseert op de uitlatingen van de gewezen kabinetschef, maar hij haalt net als u de zaken door elkaar. Een interne audit heeft niets te maken met het aanwenden van bedragen. Een interne audit heeft betrekking op de werking van de administratie en op de processen. Als het gaat over de aanbestedingen en dergelijke meer, vallen de kabinetten onder de controle van het Rekenhof en de verplichte adviesverlening van de Inspectie van Financiën.

Laat ons geen amalgaam maken van de feiten en de zaken objectief bekijken. Ik heb u gezegd wat ik toen beslist heb. De interne audit in de kabinetten valt onder de bevoegdheid van de minister-president, ik ben bevoegd voor Integriteit. We werken daarin samen. Er is daarvoor een opdracht gegeven aan de DAR en de integriteitscoördinator.

Nu uit die interviews afleiden dat een kabinet een verdeler is van fondsen, klopt niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van de Antwerpse Kennedytunnel

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, vorige week nog hebben we in de commissie voor Openbare Werken uw ontwerp van decreet betreffende de minimumveiligheidseisen voor de tunnels in het trans-Europese wegennetwerk besproken. De bedoeling van dat ontwerp van decreet is om een constante, uniforme en hoge mate van veiligheid te bereiken voor de Europese burgers die van die tunnels gebruik maken.

Mijnheer de minister, mijn fractie heeft dat ontwerp van decreet met enthousiasme goedgekeurd omdat wij voorstander zijn van de veiligheid in alle tunnels, en dus niet alleen in de drie tunnels die behoren tot het trans-Europese wegennetwerk, met name de Kennedytunnel, de Craeybeckxtunnel en de Vierarmentunnel. Wij stonden volledig achter de uitleg die u gaf over de manier waarop u die veiligheid zou bereiken. Maar nauwelijks enkele dagen later stellen we uit een veiligheidsrapport van de Europese automobilistenfederatie vast dat de veiligheid in de Kennedytunnel absoluut niet zo schitterend is. De Kennedytunnel scoort ronduit slecht in dat veiligheidsrapport. Dat zou te wijten zijn aan tal van omstandigheden. Een van de grote veiligheidsfactoren is de drukte. Andere factoren zijn het feit dat er geen luidsprekers zijn, dat de nood telefoons niet goed zijn aangesloten, dat er geen brandweeroefeningen worden gehouden, dat er geen actuele noodplannen zijn, en dat de communicatietechnieken ondermaats zijn. Touring stelt zelfs voor om een veiligheidsmanager aan te stellen om zo te komen tot een efficiënt tunnelmanagement.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover dit rapport? Welke maatregelen zult u treffen om de veiligheid te garanderen? Bent u van plan om een veiligheidsmanager aan te stellen? Kunt u de veiligheid in de andere tunnels garanderen of is die daar even belabberd als in de Kennedytunnel?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Het is belangrijk dat de commissie voor Openbare Werken vorige week het ontwerp van decreet heeft goedgekeurd, waardoor de tunnelrichtlijn in de Vlaamse wetgeving wordt geïmplementeerd. Ik steun uw bezorgdheid dat alle tunnels in Vlaanderen verkeersveilig moeten worden en dat we moeten investeren om die veiligheid te garanderen.

De Kennedytunnel blijkt een van de probleemgevallen te zijn, en dat is niet te verwonderen want daar gaan dagelijks 145.000 voertuigen door. De fundamentele en

structurele oplossing van dat probleem bestaat erin de vrachtwagens uit de Kennedytunnel te halen en ze hun weg te later voortzetten via de Oosterweelverbinding. Voor 2011-2012 zal dat de oplossing zijn die ervoor moet zorgen dat het aantal voertuigen – en meer bepaald het aantal vrachtwagens – daalt.

Intussen moeten wij alle mogelijke maatregelen nemen om de veiligheid te verhogen. Ik heb al één maatregel genomen waarover hier meermaals is gedebatteerd, meer bepaald het terugbrengen van de snelheid tot 70 kilometer per uur wanneer de intensiteit in de tunnel zeer hoog is. Het is de bedoeling om tijdens de volgende weken stappen vooruit te zetten in de dynamische snelheidsbeperking zodra de digitale camera's klaar zijn.

Nog voor het rapport is uitgebracht, heb ik onderstreept dat het licht in de tunnel dat nu geel is, moet worden vervangen door wit licht, wat de veiligheid verhoogt.

We hebben toen ook andere zaken aangekondigd om de veiligheid te verhogen. Die worden ook uitgevoerd.

Als u me nu vraagt of dit volledig is, dan is het antwoord daarop negatief. Ik heb ook kennis genomen van dat rapport. Ik heb aan mijn administratie gevraagd welke bijkomende elementen nog moeten worden aangebracht. Gelukkig gaat het ook over kleinere zaken, zoals een plakkaat of bord dat niet is aangebracht enzovoort. Daar kunnen we zeer snel op inspelen.

Ik heb een voorlopig rapport. Mevrouw De Ridder heeft gevraagd of we, op basis van wat in de commissie is goedgekeurd, kunnen nagaan wat de problemen in alle tunnels zijn. We zijn daarmee bezig. Op 8 mei zal de administrateur-generaal iedereen bij elkaar roepen om precies te kijken wat er moet gebeuren, welke bijkomende investeringen en maatregelen in zowel de Kennedytunnel als in de andere tunnels nodig zijn.

In de wetgeving die we hebben goedgekeurd en die in de plenaire vergadering nog ter stemming moet worden voorgelegd, zullen we stappen zetten met betrekking tot een tunnelbeheerder. We zullen bijkomende initiatieven nemen. De verantwoordelijkheden inzake de tunnels zullen heel duidelijk worden vastgelegd.

De tunnelrichtlijn en de wetgeving die hier werd goedgekeurd, zullen onverkort worden uitgevoerd. Op 8 mei is er een vergadering met de administratie en alle betrokkenen. We zullen alles oplijsten en zorgen voor de investeringen om de plannen uit te voeren zodat de veiligheid gemaximaliseerd wordt en datgene wordt gedaan wat in het Vlaams Parlement is goedgekeurd.

Ik ga ervan uit dat de 145.000 chauffeurs die elke dag door de Kennedytunnel en andere tunnels rijden dat zo veilig mogelijk kunnen doen.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, na uw antwoord blijf ik het volste vertrouwen in u behouden. *(Opmerkingen)*

We hopen dat er, zoals in het verleden is gebeurd, geen doden en zwaargewonden te betreuren zullen zijn.

Minister Kris Peeters: Ik hoop dat ook.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vorig jaar heb ik de heer Huybrechts geen vraag horen stellen over de superveiligheid van de Liefkenshoektunnel. Ook positief nieuws mag worden gebracht. *(Opmerkingen)*

U weet dat de score in verband met de veiligheid in die tunnel zeer goed was.

Mijnheer de minister, ik heb ook nog een opmerking over de vergadering van 8 mei. Uw administratie en de directeur-generaal zijn blijkbaar plots in gang geschoten. Ik zou toch willen dat u snel de nodige maatregelen treft. Mocht er iets gebeuren, dan hoop ik dat u achteraf niet moet instaan voor de gevolgen omdat er geen oplossing werd geboden voor gekende problemen.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik wens niet alleen mijn dank uit te spreken voor de positieve elementen maar ook voor het vertrouwen dat in mij werd uitgesproken, zeker voor wat deze dossiers aangaat. *(Opmerkingen)*

Dat had ik ook zo begrepen.

Mevrouw de voorzitter, ik heb niet gewacht op dit rapport om bijkomende veiligheidsmaatregelen te nemen in de Kennedytunnel. Ik heb een voorlopig rapport ontvangen dat specifiek over die tunnel gaat. Daar staat in wat op basis van de tunnelrichtlijn nog bijkomend moet gebeuren.

U mag erop rekenen dat we die zaak heel goed zullen opvolgen. Als we dat niet zouden doen, zou u ons trouwens opnieuw ondervragen. We zullen de plannen zo snel mogelijk uitvoeren.

Mijnheer Peumans, ik wil de veiligheid maximaliseren. Ik zal niet nalaten alle maatregelen te nemen om die de veiligheid te verhogen. Toch blijft het zaak voorzichtig te rijden, zeker wanneer de chauffeur door een tunnel rijdt die dagelijks door 145.000 andere voertuigen wordt gebruikt. Vanuit budgettair oogpunt is het spijtig te moeten vaststellen dat de Liefkenshoektunnel niet zoveel wordt gebruikt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stilgelegde werken aan de Antwerpse Kennedytunnel

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben tijdens het weekend allemaal kunnen genieten van het zonnetje. Mijnheer de minister, ik twijfel er niet aan dat u dat ook hebt gedaan.

Minister Kris Peeters: Ik heb gewerkt. *(Gelach)*

Mevrouw Annick De Ridder: Sommigen hebben dat iets minder gedaan dan anderen. Ik heb het dan niet over u maar wel over de duizenden mensen die aan de Antwerpse Kennedytunnel in de file stonden.

Wat was er gebeurd? Een aannemer had er niets beters op gevonden dan op zaterdagochtend herstellingswerken uit te voeren. Om zeven uur sloot hij de rechterrijstrook voorbij de Kennedytunnel richting Gent af. Dat was toevallig tijdens ons verlengd weekend, tevens een druk uittochtweekend voor onze noorderburen. De ingreep had onmiddellijk 12 à 13 kilometer fileleed tot gevolg.

De chaos was zo groot, mijnheer de minister, dat u van achter uw ochtendkoffie moest tussenkomen. U hebt de werken onmiddellijk laten stilleggen. De communicatie daarover was verward. De aannemer beweert dat hij om twaalf uur is vertrokken omdat het werk klaar was. Maar verschillende bronnen, bijvoorbeeld het Vlaams Verkeerscentrum, bevestigen: "Het kabinet van Vlaams minister Peeters, de bevoegde minister, besliste om onmiddellijk de werken stil te leggen."

Ook uw kabinet zegt dat niet alles volgens de geijkte procedures is verlopen, met name wat betreft de aanmelding van de werken aan het Verkeerscentrum. Toch zien we dat de aannemer in kwestie volhoudt dat zowel de verkeerspolitie als het Verkeerscentrum op de hoogte waren. U hebt in de pers verklaard dat u de zaak tot op de bodem zou uitspitten en dat u zou nagaan wat er allemaal is misgelopen. Ik had dan ook graag geweten wat daarvan de resultaten zijn.

Maar voorafgaand wil ik weten of u al dan niet deze werken ad hoc onmiddellijk hebt laten stilleggen. Wie heeft die aannemers geïnstrueerd? Ik neem aan dat zij niet zomaar spontaan werken beginnen uit te voeren. Zit dat in hun aanbesteding of krijgen zij een specifieke opdracht daartoe? Is die aannemer al dan niet nalatig geweest? Daarmee bedoel ik: heeft hij al dan niet tijdig de werken gemeld aan het Verkeerscentrum? Hoe zult u in de toekomst vermijden dat dergelijke zaken gebeu-

ren? Wat zult u doen om te vermijden dat u ad hoc moet optreden als nog eens een aannemer op een zonnige zaterdagmorgen zulk een zot idee krijgt?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, mevrouw De Ridder, het is juist dat ik bij wijze van uitzondering ben tussengekomen om dit probleem op te lossen. Werken uitvoeren kan niet zonder hinder en het moet gebeuren. Hier ging het om het vervangen van vangrails, wat zeer belangrijk is voor de veiligheid. De procedure werd echter niet gevolgd, en de gevolgen daarvan – 12 à 13 kilometer file – konden niet door de beugel. Ik heb heel duidelijk laten verstaan dat die werken zo snel mogelijk moesten worden beëindigd, zodat de file zo snel mogelijk kon oplossen. Ik vond dat dit niet kon, en ik heb de directeur-generaal een onderzoek laten uitvoeren. Daarvan heb ik zonet de resultaten binnengekregen. Omdat daarin verklaringen worden afgelegd door de een en de ander, is het goed om zeer nauwkeurig te onderzoeken of de afgesproken procedures daadwerkelijk door de aannemer werden opgevolgd.

Laat mij samen met u de resultaten uit het rapport overlopen. "De opdrachten voor dergelijke werken worden gegeven door de afdeling District Antwerpen. Deze specifieke opdracht werd gegeven met de vermelding dat de aannemer contractueel drie weken de tijd had om hem uit te voeren. In het bestek is ook voorzien dat alle werken in de omgeving van de tunnel en op plaatsen waar geen pechstrook is niet op een weekdag mogen worden uitgevoerd. Het dienstorder" – waarvan ik hier de volledige benaming heb – "voorziet dat drie weken vooraf door de aannemer met het Verkeerscentrum wordt overlegd in functie van de dag en het tijdstip van de werken en welke rijstroken zullen moeten worden afgesloten. Dit is niet het geval geweest. De aannemer heeft geen voorafgaandelijk contact genomen. Hij had zelfs geen ondertekend signalisatieplan voor die aanneming. Hetzelfde dienstorder voorziet dat één week voor de werken de voorziene tijdstippen en de afsluiting van de rijstroken nog eens worden doorgesproken met het Verkeerscentrum."

De opgelegde procedure werd dus niet gevolgd. Wij zullen nu samen met alle betrokkenen nog eens alles onderzoeken. De aannemer zegt dat hij alles volgens de regels heeft gedaan. Dit is een beetje eigenaardig.

Het is heel belangrijk dat aannemers werken kunnen uitvoeren, maar de procedure moet worden gevolgd. Mensen moeten weten dat er werken zullen gebeuren op die bepaalde dag zodat ze kunnen beslissen om ofwel de wagen niet te nemen, ofwel een andere route te kiezen. We doen maximale inspanningen om de hinder te beperken. We willen zeker geen bijdrage leveren aan een situatie waarbij er plots werken zijn terwijl mensen ervan uitgingen dat ze rustig hun weg zouden kunnen volgen.

Dit dossier zal met de aannemer verder worden besproken. Ik ga ervan uit dat het dienstorder en de procedures die ik aanhaalde door iedereen worden gevolgd. Ook daar zal bijkomend communicatie over gebeuren opdat geen enkele aannemer daarover enige discussie kan voeren.

Mevrouw Annick De Ridder: Zult u een omzendbrief rondsturen waardoor aannemers niet enkel worden geacht om de regels toe te passen, maar ze ook te kennen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, als ik Hugo Claus zou zijn en op zoek was naar een roman die in aanmerking komt voor de Nobelprijs Literatuur, dan zou ik een boek schrijven over 'De werken'. De werken zouden zich afspelen aan de Kennedytunnel waarbij er een conflict is tussen een administratie en een – overigens zeer aimabel – minister. *(Opmerkingen)*

Uit uw antwoord heb ik echter niet kunnen afleiden hoe het nu verder moet en hoe het fout is kunnen gaan. U bent zoals het uw partij en uw roeping past een beetje op de vlakke gebleven. Wie heeft er een fout gemaakt? Ik weet dat u in een vorig leven de verdediger was van de middenstander. Dat was uw goed recht en ik weet dat de Vlaamse middenstander het niet gemakkelijk heeft en steun verdient. Iedereen die zich nog wil engageren om in Vlaanderen openbare werken uit te voeren, moedig ik aan, zeker op zo'n moeilijke en cruciale punten. Het is wel van belang om te weten welke afspraken er zijn gemaakt en wie, op het moment dat de afspraken niet worden nageleefd, fouten heeft gemaakt. Uit uw antwoord kan ik dat niet afleiden.

U zegt dat uw administratie u de indruk geeft dat de aannemer mogelijks een fout heeft gemaakt. Ik ben zo vrij om dat mee in twijfel te trekken. Als u aanwijzingen hebt over het feit dat de betrokken aannemer een ernstige fout heeft gemaakt, dan raad ik u aan om met die aannemer in de toekomst geen contracten meer af te sluiten en hem nu een forse schadevergoeding te vragen.

Zoals mevrouw De Ridder zei, hebben mensen uren in de file gestaan in zo'n cruciaal weekend als dat van de eerste mei. De samenleving heeft dan ook recht op een schadevergoeding, al was het maar een symbolische euro. Als de aannemer daarentegen wel heeft gedaan wat hij moest en kon doen krachtens de bestekken die hem waren voorgelegd, dan is het misschien uw administratie die in de fout is gegaan. Mijnheer de minister, daarover moet u ons uitsluitsel geven.

Ik weet dat het op vier dagen tijd misschien moeilijk is om na te gaan wie van de twee partijen in dit dossier in de fout is gegaan. Zeg ons dat ten laatste volgende week. Als het de aannemer was, straf hem dan. Als het uw administratie is, straf dan de verantwoordelijke daar.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de heer Penris heeft gelijk dat ik wat voorzichtig ben. Ik heb een voorlopig verslag gekregen, ondertekend door de directeur-generaal, waarin staat dat de procedure niet is gevolgd zoals in de dienstrichtlijn is opgenomen. Ik wil verder nagaan wie er een fout heeft begaan. Als dat duidelijk is, dan zullen daar de nodige gevolgen aan worden verbonden. Ik ben echter voorzichtig en wil nog even de tijd nemen om heel concreet uit te zoeken wie welke procedures niet heeft gevolgd. Ik wil daar nu niet op vooruitlopen om er dan achteraf misschien op te moeten terugkomen.

Een: de procedure is niet gevolgd. Twee: er moet informatie worden verstrekt over de uitgewerkte dienstorder of -richtlijn. Als het parlement de komende weken wil weten welke fouten zijn gemaakt en wat de gevolgen zijn, dan wil ik daar graag op terugkomen. Dit is immers niet voor herhaling vatbaar. Wie een fout heeft gemaakt, moet daarvan de gevolgen dragen.

Mevrouw Annick De Ridder: Wij wachten vol spanning op de terugkoppeling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de beslissing van Sint-Genesius-Rode met betrekking tot een aangevraagde betoging voor 6 mei aanstaande

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u bent wellicht iets te jong om de strijd voor Leuven Vlaams te hebben meegemaakt. U weet echter ongetwijfeld dat de studentenrevolte van toen werd geleid door het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond of het KVHV. Het KVHV is vandaag nog altijd actief. Ik vind het trouwens een positieve zaak dat studenten zich maatschappelijk en politiek engageren. Volgende zondag, op 6 mei, organiseren zij een betoging in Sint-Genesius-Rode. Die betoging in de Vlaamse Rand gaat door onder het motto 'Mars voor onze onafhankelijkheid. Mars voor staatsvorming'. Die actie wordt natuurlijk ondernomen naar aanleiding van de komende federale verkiezingen en de onderhandelingen die daarop zullen volgen.

Het KVHV heeft daartoe op 7 januari een aanvraag bij het college van burgemeester en schepenen van Sint-Genesius-Rode ingediend. Pas drie maanden later, op 4 april, heeft waarnemend burgemeester Delacroix-Rolin de aanvraag verworpen, met als enige motivering "dat

de sperperiode" – sic – "voor de federale verkiezingen van kracht is." Er wordt niet uitgelegd wat met 'de sperperiode' wordt bedoeld. Bestaat er zoiets als een 'sperperiode' voor manifestaties en voor de inperking van het recht op vrije meningsuiting? Iedereen heeft er het raden naar.

De motivatie van de burgemeester heeft dus niets te maken met de handhaving van de openbare orde, de rust en de veiligheid in de gemeente. Dat laatste behoort wel degelijk tot haar bevoegdheden. In dit geval gaat het om een louter politieke beslissing. Dat laatste is alleszins onze mening. Haar beslissing valt buiten het kader van haar politionele bevoegdheden, en ressorteert onder uw algemeen Vlaams toezicht waarbij beslissingen kunnen worden getoetst aan het algemeen belang dat verder reikt dan dat van de gemeente. U hebt daartoe de mogelijkheid. Ik verwijs dan naar de artikelen 254 en 255 van het Gemeentedecreet. Ik veronderstel dat u in uw antwoord daarover verdere toelichting zult geven en daarnaar zult verwijzen.

Het antwoord van de burgemeester is een provocatie. Men weet heel goed dat het KVHV niet kon wachten op dat uitblijvende antwoord om de praktische organisatie en promotie van de manifestatie te verzorgen. Mijn vraag luidt zo: zult u ingrijpen om het fundamentele democratische recht op betogen en actievoeren te vrijwaren?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Dit is een interessante vraag, want ze handelt over de principes waarnaar u hebt verwezen. Ik heb uw vraag pas vanochtend, om 11.35 uur, ontvangen. Ik kan er in algemene termen op antwoorden, en daarmee kan dit concrete geval worden beoordeeld. Elke burgemeester of waarnemend burgemeester kan een betoging verbieden op grond van overwegingen met betrekking tot het waarborgen van de openbare orde, de rust en de veiligheid. Hij of zij moet die beslissing deugdelijk motiveren. Ik heb uw fax ontvangen waarin staat dat de betoging niet kan doorgaan wegens de sperperiode voor de federale verkiezingen. Dat is natuurlijk een flutmotivatie.

Als dat de enige motivatie is dan zullen we die beslissing vernietigen. Door de vernietiging heeft het KVHV echter nog geen toestemming om te betogen in Sint-Genesius-Rode. U weet dat die alleen maar kan worden afgedwongen via de rechterlijke macht, namelijk de Raad van State, of via een kortgedingprocedure bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Brussel. Ondertussen weet ik van mijn medewerkers dat het KVHV een procedure heeft aangespannen bij de Raad van State.

Ik vind het een beetje vreemd dat u die vraag hier stelt. Want de brief van waarnemend burgemeester Rolin

dateert van 4 april 2007. De aanvraag van het KVHV dateert van januari 2007. Men heeft inderdaad gewacht met een standpunt in te nemen. Ik ben benieuwd wat er verder in het dossier zit want betogingen verbieden met als enig argument de sperperiode is duidelijk onvoldoende en is een slechte motivatie. Dat lokt alleen maar een vernietiging uit van de toezichthoudende minister.

De heer Mark Demesmaeker: Ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud dat u deze beslissing zult vernietigen. Ik denk dat het een belangrijk signaal is.

Het KVHV heeft de brief inderdaad op 4 april gekregen. Ze hebben nog geprobeerd om te bemiddelen, ook via de gouverneur, maar tevergeefs. Ze hebben de zaak nu bij de Raad van State aanhangig gemaakt. Ik vond het toch wel belangrijk want we kennen natuurlijk de voorgeschiedenis. Herinner u onze discussie van twee weken geleden: dit gemeentebestuur is niet aan zijn proefstuk toe. De meerderheid in Sint-Genesius-Rode wordt gedomineerd door het FDF. Ze maakt er een spelletje van: taalwetten, omzendbrieven, arresten van de Raad van State leggen ze naast zich neer, ze erkennen God noch gebod. Zolang men hen laat doen, doen ze natuurlijk maar. Ik vind het dus goed dat u dit besluit alvast zult vernietigen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u zegt dat de sperperiode geen reden is om iets te verbieden. Dat is juist, want anders hadden gisteren alle 1 mei-optochten verboden moeten worden. Dat was niet zo. Maar het toont aan, zoals de heer Demesmaeker zegt, dat men er een spelletje van maakt. Ik hoop dat dit feit in het benoemingsdossier van de burgemeester van Sint-Genesius-Rode bij de bezwaren zal terechtkomen en dat u die mevrouw nooit meer zult benoemen tot burgemeester.

Minister Marino Keulen: Twee weken geleden hebben we dit debat nog gevoerd. Ik heb intussen ook de beslissing waarbij Belgen in het buitenland geregistreerd zijn op foutieve Franstalige formulieren, vernietigd. Voor diegenen die correct ingeschreven zijn op Nederlandstalige formulieren, blijft de inschrijving gelden. Voor de anderen die foutief ingeschreven zijn – ondanks de onderrichtingen in de bestuurstaalwetgeving, ondanks de duidelijke onderrichtingen van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken – is er een vernietiging gekomen. Ik heb mijn verantwoordelijkheid genomen. Ik zal dat ook in dit dossier doen. Ik wil eerst wel het dossier inzien. U hebt mij een aantal documenten bezorgd en ik denk dat ook hier een vernietiging zal volgen.

Er is inderdaad nog altijd geen burgemeester benoemd. Als men de regels aan zijn – in dit geval haar – laars blijft lappen, dan zal men nog lang moeten blijven wachten op een burgemeestersbenoeming. Nu is er een

waarnemend burgemeester en daardoor zit er één Franstalig lid minder in het schepencollege. Een van de schepenen is dus vandaag waarnemend burgemeester. U moet eens vragen aan de heer Van Eyken welke spanningen dat geeft. Want er zijn unilijsten met alle Franstalige strekkingen bij elkaar. Ze maken vooraf afspraken die ze nu niet kunnen honoreren. Maar dat hebben ze louter aan zichzelf te danken. Als men de wetgeving respecteert, als men doet wat men moet doen – en een burgemeester heeft een voorbeeldfunctie – dan ben ik de eerste om daar een gunstig gevolg aan te geven. Ik heb dat gedaan in Drogenbos en in Wemmel. Ik ben niet hardleers, maar wie de regels niet respecteert draagt zelf de gevolgen, ook in dit concrete dossier van de betoging van het KVHV.

De heer Mark Demesmaeker: Bedankt mijnheer de minister. Het kan inderdaad niet dat men de gemeenschap op kosten blijft jagen zij het in de aanloop naar verkiezingen, of ook nu weer met deze betoging waar men een politiemacht op de been moet brengen om het verbod te doen naleven. Het is de belastingbetaler die betaalt voor de politieke grillen van een gemeentebestuur. Daar moet maar eens een einde aan komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over een sensibiliseringscampagne voor het dragen van de veiligheidsgordel in de auto

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, over het nut en de noodzaak van de veiligheidsgordel moeten we eigenlijk niet meer discussiëren. Een eindeloze reeks crashtests, ongevallen, studies en onderzoeken hebben het nut en de noodzaak van de gordel al dikwijls aangetoond.

De veiligheidsgordel redt levens, niet alleen bij zware ongevallen en hoge snelheid, maar ook bij lage snelheid. Daar ligt een deel van het probleem. We zullen niet alleen doden sparen, we gaan ook gekwetsten sparen, zeker in stedelijke omgevingen.

Het vastklikken van de gordel is in ons land verplicht sinds 1975 voor de mensen voorin en sinds 1991 voor de passagiers achterin de auto. De wettelijke verplichting bestaat al 30 jaar, maar de naleving van die wettelijke verplichting is echt om te huilen. Nog geen 5 jaar geleden lag het gemiddelde draagpercentage in België onder 50 procent. Dat is echt bedroevend.

In 2002 was er de Staten-Generaal, die als doelstelling formuleerde dat we er tegen eind 2006 in moeten slagen om het gordeldraagpercentage te verhogen met 20 procent. Dat wil zeggen dat we eind 2006 aan 71 procent moesten geraken voor de chauffeur en de passagier voorin en aan 60 procent voor de passagiers achterin.

Het aantal controles werd verhoogd en er zijn sensibiliseringscampagnes geweest. Wat is het resultaat? Eind 2006 hadden we de doelstelling overschreden. We zaten aan 77 procent voor het dragen van de gordel voorin. Dat is goed, maar geen reden tot euforie. Vorige week vrijdag lekte een rapport uit, waarin staat dat we onze doelstelling hebben gehaald, maar dat de ons omringende landen, zowel in het noorden als het zuiden, nog veel beter hebben gepresteerd, zelfs al hadden ze een voorsprong. In Frankrijk is het draagpercentage van de gordel gestegen tot boven 90 procent.

Mevrouw de minister, het steunpunt Verkeersveiligheid toont met een onderzoek aan dat we bijna 10 procent minder dodelijke slachtoffers zouden hebben, als we ook aan die 90 procent geraken. In het protocol van september 2004, dat u met minister Peeters afsloot, staat dat u verantwoordelijk bent voor verkeerseducatie, maar ook voor verkeersveiligheid, met inbegrip van sensibilisering. U kunt, inzake verkeersveiligheid, dus sensibiliseren. Mevrouw de minister, voorziet u, als verantwoordelijke minister, in campagnes voor het dragen van de veiligheidsgordel? Als u daar plannen toe hebt, van welk type en van welke omvang zullen die campagnes zijn?

Bent u er zich van bewust dat het niet vastklikken van de gordel vooral een probleem is voor korte autoritten, voor autoritten binnen gemeentelijke en stedelijke agglomeraties? Zullen de eventuele sensibiliseringsacties daar rekening mee houden?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Koninckx, ik ben het met u eens dat dit onderwerp heel belangrijk is. Zoals u ongetwijfeld weet is sensibilisering over de gordeldracht, en vooral de grootscheepse campagnes, vandaag het werkterrein van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid. Het is niet zo dat we niets kunnen doen, maar het is een kwestie van complementariteit.

Wat betreft de grootscheepse campagnes, die met de regelmaat van een klok gebeuren, doet het BIVV zijn werk. U stelt terecht dat zeker een tandje mag worden bijgestoken en we hebben dat ondertussen ook gedaan. Ik heb, samen met het departement en de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde, die op het terrein coördineert, een campagne opgezet die complementair is aan de aanpak van het BIVV en vooral werkt naar de lokale besturen.

Zoals u weet, willen we dat de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds vooral worden ingezet voor ver-

keersveiligheid en, als het even kan, voor sensibilisering en preventie. Deze campagne is daar een heel mooi voorbeeld van. Het is een campagne die vooral iets aanbiedt aan de lokale besturen en de verschillende politiezones.

Het is een lokaal concept, met allerhande gadgets, strooibiljetten en ondersteunend materiaal. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde coördineert dat op het terrein. In het bijzonder de provincie Vlaams-Brabant, die – de gouverneur op kop – erg veel aandacht besteedt aan het concept verkeersveiligheid, heeft deze campagne op het terrein mee op gang getrokken. We hebben dat samen gedaan, in het begin van dit jaar. De campagne loopt een heel jaar. Ze zal maar succesvol zijn als de lokale besturen erop inspelen, met onze ondersteuning. We gaan dat uiteraard ook evalueren in het najaar. We zullen bekijken wie erop heeft ingespeeld en wat het effect is geweest. Samen met u ga ik ervan uit dat er een aanzienlijk effect zal zijn.

Eigenlijk zou het dragen van een gordel zo evident moeten zijn dat we de 100 procent halen. Het is heel vervelend dat we moeten werken ten aanzien van die resterende 20 à 30 procent. Dat is een beetje vechten tegen de bierkaai, maar we gaan dat wel doen. Die campagne is daar een steun bij. Net omdat ze lokaal is, en vooral gericht is op scholen en lokale besturen, houdt ze rekening met die korte ritten waarover u het had. Dat is inderdaad het probleem: mensen dragen de gordel gemakkelijker op de autosnelweg en bij ritten over een langere afstand. Waar het echter minstens even cruciaal is, bijvoorbeeld als de kinderen snel de wagen in duiken om naar school te worden gebracht, wordt vaak de fout gemaakt om de gordel niet te dragen.

Deze campagne loopt in samenwerking met het netwerk van verkeersouders waarover we beschikken. Dat is het netwerk bij uitstek dat ervoor kan zorgen, door middel van flyers en gadgets, dat ouders worden aangesproken over die korte ritten. De campagne behelst dus zeker en vast dat concept van die korte ritten. Deze campagne loopt en zal worden geëvalueerd.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de minister, ik hoor u graag zeggen dat er complementair wordt gewerkt. Het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid is inderdaad verantwoordelijk voor de grote sensibiliseringscampagnes. De Vlaamse overheid doet wat ze kan, maar wordt het geen tijd om, gezien de versnippering van bevoegdheden, in eerste instantie qua sensibilisering af te stappen van dat Belgisch instituut en te komen tot een Vlaams instituut voor verkeersveiligheid, misschien met nog wat andere bevoegdheden?

Mijnheer Peumans, ik dank u voor uw steun.

Dat zou een einde maken aan de versnippering. Al die borden langs de autosnelweg kan Vlaanderen nu

slechts halftijds gebruiken. Misschien is het goed om daar de komende maand, of daarna, op in te zetten en daar iets van te maken.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het daar helemaal mee eens, ook wat de campagneaanpak betreft. Ook op federaal vlak is er goede wil, maar onze gevoeligheden, ook wat campagnes betreft, verschillen ontzettend van die in Wallonië en soms zelfs in Brussel. Er is sprake van andere doelstellingen. Ik ben vanzelfsprekend vragende partij om dat in eigen handen te hebben, en zo te kunnen coördineren wat die doelstelling betreft.

De heer Flor Koninckx: Ik hoop dat u dan ook iets in de pap te brokken zult hebben tijdens die onderhandelingen. Dan komt dit er misschien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de timing voor de invoering van dienstencheques voor kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, het is voor de derde maal niet gelukt. U weet dat we al vanaf het begin van deze zittingsperiode bezig zijn met de dienstencheques. Het is een hele lijdensweg geworden, maar uiteindelijk waren we er, of dat dachten we althans. Eerst zouden die cheques er zijn vanaf 1 januari. Dat lukte niet. Dit werd uitgesteld tot 1 mei, gisteren dus. Ze waren er opnieuw niet. Deze ochtend hebben we dan de mededeling gekregen dat dit opnieuw wordt uitgesteld. De nieuwe streefdatum is 1 september, zo lees ik nu. U zult het ons niet kwalijk nemen dat we ons afvragen welke zekerheid we hebben dat het daadwerkelijk 1 september zal worden. Het gebeurt niet heel vaak wat we meemaken dat iets telkens opnieuw moet worden uitgesteld. De cheques zijn er alleszins vandaag nog niet.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik kan u geruststellen en u hoeft me zelfs niet enkel op mijn woord of dat van de regering te geloven. Op het terrein is al zo veel veranderd dat we kunnen garanderen dat we in het najaar volledig operationeel zijn.

Het is niet relevant om te discussiëren over de vraag of er gezegd is dat we op 1 mei van start gingen. Er is een verschil tussen het decretale werk en de besluiten van de

Vlaamse Regering, die we wel degelijk genomen hebben. Het cruciale besluit rond de dienstencheques dateert van 30 maart. Minstens even belangrijk is het feit dat op 1 juni het bedrijf, dat nu reeds aangeduid is via Europese aanbesteding, de eerste dienstencheques kan uitgeven.

Eigenlijk kun je vanaf 1 juni dienstencheques bestellen. Maar je bent niets met die cheques als de werknemers nog niet op het terrein aanwezig zijn. Op dat punt staan we vandaag.

Het plan heeft inderdaad vertraging. Dat geldt niet enkel voor de dienstencheques. Ook de acties van minister Vervotte hebben vertraging. Hoe komt dat? Er zijn politieke discussies geweest, onder andere over de fiscale aftrekbaarheid van de dienstencheques. Ik heb enkele maanden geleden daarover een voorstel gedaan. Die discussies hebben tot vertraging geleid.

Het belangrijkste is dat het plan wordt uitgevoerd. Er is een akkoord in de Vlaamse Regering om het hele plan gelijktijdig in te voeren. Die afspraak is er mee op vraag van uw fractie gekomen. Er valt heel wat voor te zeggen omdat het een geïntegreerd plan is. Maar dat heeft ook aanleiding gegeven tot vertraging.

Er moeten nog knopen worden doorgemaakt, maar de besluiten zijn er. De erkende ondernemingen worden erkend in juni. Op dat moment houdt niets ons nog tegen om op het terrein te beginnen. De gemandateerde voorzieningen zullen worden erkend. Vanaf dan kunnen de dienstencheques echt in werking treden.

Voorzichtigheidshalve heb ik 1 september gezegd, maar het is mogelijk dat in de zomer reeds kan gestart worden. Ik schuif die datum naar voren omdat ik wil dat vanaf dat moment de dienstencheques niet alleen kunnen worden besteld – dat kan vanaf 1 juni – maar dat ze ook werkzaam zijn op het terrein.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik heb begrepen dat het aanduiden van de gemandateerde voorzieningen niet zo vlot verloopt. We kunnen enkel hopen dat het nu menens is. Het geeft ons een wrang gevoel dat het iedere keer misloopt met de dienstencheques. En als u zegt dat het hele plan vertraging heeft, is het jammer dat de rest ook niet kan worden uitgevoerd. Ik ben wel blij dat die koppeling er is.

Wij blijven het belangrijk vinden dat mensen een beroep kunnen doen op de dienstencheques, omdat ze een nood invullen die niet anders kan worden gelenigd. Elke keer zetten we stappen vooruit, maar ook terug achteruit. De datum was gecommuniceerd en beloofd. We vragen met aandrang dat alles in zijn werk wordt gesteld om de dienstencheques operationeel te maken.

In vergelijking met cheques die in het verleden zijn uitgegeven in verschillende departementen en waarvoor men ook Europees moest aanbesteden, verloopt dit traject moeizaam en duurt het bijzonder lang.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik bevestig nogmaals dat het geen enkel probleem is voor de Vlaamse Regering om het hele plan uit te voeren. Het is niet zo zinvol om alleen over de cheques te beschikken en niet over de nodige mensen op het terrein. Ik wil heel hard de link verdedigen tussen de dienstencheques, de gemandateerde voorzieningen en de mensen die aan de slag moeten in de sociale economie. Het gaat wel over kinderopvang, maar er moeten goede afspraken worden gemaakt over de taken die moeten worden uitgevoerd en over een goede begeleiding van de mensen. De link moet duidelijk gelegd worden en dat is de belangrijkste reden voor het koppelen van de acties. Ik kan u ervan verzekeren dat door mij, door minister Vervotte en door de gehele Vlaamse Regering hard wordt gewerkt aan de uitvoering van het plan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van de resolutie betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, CD&V hecht veel belang aan de rechtszekerheid voor scholen. Dit betekent dat er niet mag worden bestuurd op basis van omzendbrieven zonder decretale basis. Bovendien is het essentieel dat de regelgeving die repercussies heeft op de start van het schooljaar en die op 1 september moet worden nageleefd, tijdig in de scholen aanwezig is. Dit is belangrijk voor de leerlingen, de studenten, de ouders, de leerkrachten, de schooldirecties en de schoolbesturen.

Vanuit deze bezorgdheid werd op 28 mei 2003 in dit Vlaams Parlement unaniem een resolutie goedgekeurd inzake de ordentelijke start van het schooljaar. Wat is de essentie van die resolutie? Het is belangrijk dat alle omzendbrieven en besluiten een decretale basis hebben. Decreten die repercussies hebben op de start van het schooljaar en ingaan op 1 september, moeten in het parlement aanwezig zijn voor 1 mei. De besluiten en

omzendbrieven moeten in de scholen aanwezig zijn voor 25 juni.

Mijnheer de minister, collega's, als initiatiefnemer van de resolutie destijds, zult u mij deze vraag niet kwalijk nemen. Integendeel u zult het appreciëren dat ik nauwgezet toekijk op de naleving van de resolutie. We weten dat er nog vijf decreten besproken moeten worden en dat er nog ruim dertig besluiten op komst zijn. Uiteraard staan ook nog vele omzendbrieven op stapel.

Mijnheer de minister, kunt u de onderwijsinstellingen garanderen dat ze tijdig en correct geïnformeerd zullen worden en dat ook de nodige rechtsgrond voor de regelgeving aanwezig zal zijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer De Meyer, ik heb veel begrip voor uw terechte bekommernis. Ik heb u als antwoord op een schriftelijke vraag onlangs ook een lange lijst bezorgd waaruit blijkt waar we staan, hoe het zit met de uitvoering van allerlei voorontwerpen van decreet en voorontwerpen van besluit, en in welke fase van de procedure we ons bevinden. Ik heb daar vandaag niet zoveel aan toe te voegen.

Ik denk dat we er inderdaad voor moeten zorgen dat scholen tijdig goed op de hoogte zijn van wat hen te wachten staat op 1 september. Dit betekent dat we er onverkort op moeten toezien dat de scholen voor 25 juni alles weten over wat op 1 september moet gebeuren. Ik wil mij daar zeker aan houden. U hebt ook gelijk dat het vanuit een principieel standpunt belangrijk is om een decretale basis te hebben voor allerlei bepalingen. Volgens mij is het perfect mogelijk om deze doelstelling te halen.

Het lijstje dat ik u gaf in antwoord op de schriftelijke vraag, bevat een heel kleine hapering van enkele dagen in het ontwerpdecreet Onderwijs XVII. Dat had ik normalerwijs al enkele weken hier moeten hebben, maar de Raad van State heeft in een eerste fase gezegd niet met spoed te adviseren. Ik verwacht het advies een van deze dagen.

Normaal gesproken wordt het ontwerpdecreet binnen enkele dagen ingediend en dat moet ons in staat stellen om dat goed te behandelen. Daar zitten geen grote verrassingen in voor scholen, dat wil ik beklemtonen. De uitdaging is om scholen niet te verrassen. We komen met niets dat ze niet zouden verwachten of weten.

De uitdaging is om ordentelijk parlementair werk te doen, zodat we een goede decretale basis hebben. Dat wil ik samen met u realiseren. Met één decreet gaan we

wellicht enkele dagen over de deadline van 1 mei. Het decreet Volwassenenonderwijs is vorige vrijdag in zijn definitief ontwerp ingediend. Andere decreten die nu nog niet klaar zijn, zijn niet echt van dien aard dat ze op 1 september plots iets zullen wijzigen. Ik doe mijn uiterste best om dat werk, samen met u, in de commissie met bekwame spoed voort te zetten.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, indien u erin slaagt om de resolutie na te leven en er zo mee voor zorgt dat de start in de verschillende scholen goed kan verlopen, dan zullen we uiteraard uw eerste supporter zijn. Als initiatiefnemer van een resolutie die door het parlement unaniem is goedgekeurd, zullen we er steeds voor zorgen dat de resolutie nauwgezet wordt opgevolgd door wie toevallig minister van Onderwijs is. Dat is ook onze parlementaire opdracht. We kijken met veel belangstelling toe en hopen dat we erin slagen om die start heel goed voor te bereiden.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, mijn fractie sluit zich aan bij de bezorgdheid van de heer De Meyer. Het is niet de eerste keer dat dit aan bod komt, ook niet vanuit onze fractie. Ik hoor u graag elk jaar herhalen dat u er alles aan doet om de start goed te laten verlopen en dat de scholen alles weten. Maar wat doen we met de rechtsgrond? Zet u het parlement niet buitenspel als u aan de scholen al laat weten wat er gaat gebeuren op 1 september, voor dit hier ook maar besproken is in de commissie of de plenaire vergadering?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer De Meyer, u hebt gelijk dat u een vraag stelt over de opvolging van die resolutie. Alleen is het nu al duidelijk dat, voor het derde jaar op rij, onze minister die resolutie niet volledig uitvoert. Onderwijsdecreet XVII zal na 1 mei worden ingediend in het parlement. Dat heeft niets te maken met de eventuele rechtsgrond op 1 september, maar met wat in de resolutie staat.

Mijnheer de minister, ik begrijp uw bezorgdheid voor de rechtsgrond en de rechtszekerheid bij scholen, maar ik ben ook bezorgd over een goede parlementaire bespreking. Als we jaar na jaar worden geconfronteerd met de geweldige haast die we moeten maken met de bespreking omdat anders de scholen te laat worden geïnformeerd, dan is dat een heel ongemakkelijke parlementaire situatie.

Vorige week werd de onderwijscommissie uitgenodigd door de top van de netten voor een toelichting en kritische bedenking over het decreet op het volwassenenonderwijs. Ik heb aan twee leidinggevendenden van twee verschillende koepels gevraagd hoe ik dat moet interpre-

teren: als een noodkreet naar het ontwerpdecreet Volwassenenonderwijs? Ze hebben me informeel gezegd dat het niet kan ingaan op 1 september, want het is te laat om nu nog een grondige wijziging in de scholen door te voeren.

Mijnheer de minister, 1 mei is dus belangrijk. Voor één decreet halen we die deadline niet en voor een ander belangrijk decreet komt een parlementaire bespreking in het gedrang. U moet maar kijken naar de timing die we in de commissie voor Onderwijs hebben ontvangen. Maar we zullen ons werk zeker doen, daar niet van.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Tavernier, van één decreet zegt u dat ik een paar dagen te laat ben en dat het dus niet meer gaat, en van het andere decreet zegt u dat ik weliswaar op tijd ben, maar dat het gewoon te moeilijk is. Op die manier kunnen we natuurlijk niets bespreken.

In een democratie heb je voor- en tegenstanders van een hervorming. U hoort bij de tegenstanders, dat recht hebt u. Ook bij de onderwijskoepels vindt men de hervorming van het volwassenenonderwijs niet vanzelfsprekend. Ik heb echter nooit de gewoonte gehad om alleen maar vanzelfsprekende dingen te doen. Als iedereen altijd staat te juichen, kun je hier net zo goed een computer zetten. Dan moet je niet aan politiek doen. Ik doe dus dingen die soms niet vanzelfsprekend zijn, ook in mijn bevoegdheid Onderwijs. In elk geval is de hervorming van het volwassenenonderwijs tijdig ingediend.

Mevrouw Michiels, ik ga niet snel een briefje naar de scholen sturen om te zeggen dat ik iets beslist heb en dat de mensen het al mogen weten, hoewel het parlement er eigenlijk nog over moet beslissen. Dat bedoelde ik niet. Ik heb willen zeggen dat al die onderwerpen uiterst grondig besproken zijn in overleg, adviezen, onderhandelingen, akkoorden enzovoort. Op die manier weet het onderwijsveld altijd heel goed waarover het gaat, voor het naar hier komt. Dat is eigen aan ons overlegsysteem. Het is goed dat we dat overleg hebben, want zo vermijd je fouten. In de praktijk weet men altijd heel goed wat er zit aan te komen.

Ik wil tot slot een heel eenvoudige vraag stellen. Iemand zei dat dit al het derde jaar op rij is. Dat is juist: ik was minister van Onderwijs in september 2004, in september 2005 en in september 2006. Was er toen chaos in de scholen? Waren er onvoorziene zaken die plots uit de lucht kwamen vallen? Kan er mij iemand een voorbeeld geven? Dit is overigens niet alleen mijn verdienste. Mevrouw Vanderpoorten heeft er mee voor gezorgd dat we in september 2004 goed konden starten.

Was er chaos in de scholen? Hebben we vreselijke dingen gedaan? Wisten ze niet wat ze moesten doen?

Komaan, laat ons ernstig blijven. We zullen voor de vierde keer op rij perfect in staat zijn om ervoor te zorgen dat het schooljaar goed begint. We zullen moeilijke discussies niet uit de weg gaan, mijnheer Tavernier, maar zo zit u ook niet in elkaar.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord, maar met uw laatste vraag daagt u mij uit. Een betere vraag zou zijn: is het de beste manier van besturen als men pas op het einde van het schooljaar geïnformeerd wordt over de regelgeving na 1 september? Zou het niet beter zijn mocht dit algemeen vroeger gebeuren?

Minister Frank Vandenbroucke: We blijven in hetzelfde debat. Veel van Onderwijsdecreet XVII en wat nog volgt, is een uitvoering van cao 8. Die cao hebben we een jaar geleden onderhandeld. Dat is bekende stof. Laat ons dus niet doen alsof er iets uit de lucht valt dat de mensen niet weten.

U stelt twee punten en ik vind ze allebei waardevol. Eén: weten de scholen wat ze moeten weten? Twee: is daar een decretale basis voor? Dat zijn twee belangrijke punten. Ik wil daar samen met u aan werken.

De heer Jos De Meyer: We zullen dit dossier verder opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de vrijheid van personen met een handicap inzake de keuze van hun persoonlijke assistent en de rechtszekerheid voor zorgverleners

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de decretale regeling van de zorg- en bijstandsverlening in Vlaanderen

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, u kunt het niet laten om personen met een handicap, en dan vooral diegenen die met een assistentiebudget werken, steeds weer de kast op te jagen. Afgelopen vrijdag is er door een aantal budgethoudersverenigingen een petitie opgestart, omdat u in het decreet Niet-medische zorg, dat niets te maken heeft met de gehandicaptensector, 'en stoemelings' een klein artikel toegevoegd hebt dat zegt dat assistenten die bij meerdere personen met een handicap hulp verlenen, aan bepaalde kwalificatievereisten moeten voldoen.

Meer zelfs, elke gehandicapte die zo iemand in dienst neemt zonder die vereiste, zou een zware boete krijgen. Mevrouw de minister, daarmee haalt u een van de twee basisprincipes van het persoonsgebonden assistentiebudget onderuit. Independent Living Vlaanderen is al sinds de jaren zeventig, tachtig bezig om het PAB te zien als een alternatief voor de opvang in instellingen. Het is inderdaad niet normaal dat je alleen omwille van een handicap wordt gedwongen om de rest van je leven in een voorziening te gaan leven. De tweede belangrijke reden is de eis om een eigen leven te kunnen uitbouwen en zoals elk normaal mens de vrijheid te hebben om te beslissen wat je in de loop van de dag doet. Voor mensen met een handicap betekent dit dat zij een assistent kunnen hebben die hen helpt van punt a naar punt b. Mensen met een handicap hebben absoluut geen behoefte aan iemand met een diploma, maar aan een assistent waar zij een vertrouwensrelatie mee hebben.

Mevrouw de minister, dit haalt u onderuit door dit ontwerp van decreet dat, zo heb ik me laten vertellen, nu naar de Raad van State is gestuurd. Ik lees dat uw kabinetswoordvoerder in een reactie op de actie van de budgethoudersverenigingen zegt dat het de bedoeling is om een beter statuut en meer rechtszekerheid te geven aan de assistenten. Het PAB-besluit, zoals dat vandaag bestaat, voorziet echter al in die rechtszekerheid. Iemand die assistentie verleent aan een persoon met een handicap, heeft een volwaardig arbeidscontract en valt onder de arbeidswetgeving. Die rechtzekerheid is er al. Ik begrijp dan ook niet welke bijkomende rechtzekerheid u nog wilt geven.

Mevrouw de minister, het is in uw te korte carrière een permanente lijn dat u de zorgvernieuwing die tijdens de vorige regering werd opgestart, op alle mogelijke manieren afremt of daarop wilt terugkomen. U zult nu met heel wat woorden en cijfers beweren dat u absoluut voor de zorgvernieuwing bent, en dat we er volgende dinsdag over zullen praten. Ik wil u echter voor één keer vragen om niet zo veel woorden te gebruiken en, als een soort laatste bewijs dat u kunt leveren, hier en vandaag aan de personen met een handicap te zeggen dat u het artikel uit het decreet Niet-medische zorg haalt. Laat personen met een handicap zelf kiezen wie hen assisteert, welke opdracht zij ook hebben.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de minister, u hebt uw voorontwerp van decreet klaar over de regeling van de zorg- en bijstandsverlening in Vlaanderen. Enerzijds is dat een langverwacht decreet want we kampen al lang met spanningen binnen de gezondheidszorgberoepen in Vlaanderen. Anderzijds bestaat daar de nodige bezorgdheid over bij de groep van personen met een handicap die een PAB hebben, en zeker bij hun assistenten.

Het doel van dit voorontwerp van decreet is om zorgverleners te beschermen tegen onzekerheid. In Vlaan-

deren werken vandaag heel wat mensen in de thuiszorg, in de kinderopvang, als opvoeder binnen de bijzondere jeugdbijstand, als hulpverlener binnen een centrum algemeen welzijnswerk enzovoort. Al die mensen bevinden zich vandaag in een rechtsonzekere situatie.

Als we de federale wetgeving er op naslaan, is het zo dat ze een heel aantal taken uitvoeren die enkel en alleen mogen worden gedaan door verpleegkundigen of die enkel onder toezicht van verpleegkundigen mogen gebeuren. We weten dat uit onderzoek. Daaraan komt dit voorontwerp van kaderdecreet tegemoet.

Een van de onderdelen van dat voorontwerp zijn de kwalificatievereisten. Ik kan me inbeelden dat er heel wat ongerustheid ontstaat als het daarover gaat. Mevrouw de minister, komt een kwalificatievereiste zoals bedoeld in de tekst altijd overeen met een diploma, een getuigschrift of een of ander vaststaand gegeven van een afgeronde opleiding? Of kunnen we hier ook het vernieuwende concept van de elders verworven competenties invoeren? In discussies met minister Vandembroucke zijn die al naar voor gebracht.

Een andere vraag gaat over de ongerustheid die leeft bij die doelgroep. Mensen met een PAB en de assistenten zijn bang. Ze communiceren ook zeer luid en duidelijk via websites en perscommuniqués. Ze zijn bang beknot te worden in hun vrijheid, in de vrijheid om hun assistent te kiezen. Ze willen de autonomie behouden om hun assistent aan te werven of in dienst te houden.

Mevrouw de minister, is die ongerustheid gerechtvaardigd? Zo ja, in welke overgangperiodes of oplossingen voorziet u dan om die ongerustheid weg te nemen? Het zou een slechte zaak zijn mocht die volledige vrijheid wegvallen.

Daarnaast stel ik me ook vragen bij de gevolgde procedures. Vooraleer over een voorontwerp wordt gecommuniceerd, worden, neem ik aan, her en der de nodige adviezen ingewonnen. Hebben die verenigingen, en de budgethoudersverenigingen in het bijzonder, een advies kunnen uitbrengen? Hebben zij in het voorproces hun stem kunnen laten horen in dit debat? Ik heb vastgesteld dat ze na uw persmededeling of de mail van het kabinet heel erg actief zijn bij het uiten van hun ongenoegen. Dat is natuurlijk hun goed recht.

Mevrouw de minister, is die ongerustheid gerechtvaardigd? Wat doen we daar aan? Hoe verloopt de procedure bij de bekendmaking van dit voorontwerp?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw de voorzitter, ik zal beginnen met een overzicht van dit dossier. Ik kan niet genoeg het belang onderstrepen van wat vandaag voor-

ligt en wat de betekenis kan zijn voor de reële werksituatie van de mensen zelf.

We worden geconfronteerd met een federaal KB. Dat KB bepaalt wat de taken zijn. Voor die taken zijn bepaalde medische kwalificaties vereist. De taken zijn heel duidelijk opgesomd. Die handelingen kunnen alleen onder medisch toezicht worden gesteld.

Ik zal enkele voorbeelden geven om aan te tonen over welke schrijnende, absurde situaties het gaat. De Vlaamse Regering tracht daarop een antwoord te geven. Als een verzorgende oogdruppels aanbrengt in het oog van iemand, dan is strafrechtelijke vervolging mogelijk op basis van het KB van minister Demotte. Het meten van de temperatuur wordt in het KB beschouwd als een medische handeling. De handeling kan dus met andere woorden strafrechtelijk vervolgd worden als de taak wordt uitgeoefend door iemand die niet over de nodige kwalificaties beschikt of als het niet gebeurt onder het toezicht van een medisch verantwoordelijke. Een andere zaak die heel belangrijk is voor de sector van personen met een handicap, is het mee assistentie verlenen aan personen om naar het toilet te gaan. Dat wordt beschouwd als een medische handeling.

Mevrouw Vogels, u kunt dat rustig nakijken. Ik tracht altijd een uitleg te geven en bepaalde elementen te duiden. Ik heb de indruk dat dit voor u niet altijd ter zake is. Ik stel voor dat u rustig het KB erop naleest. Er is zelfs meer. U kunt ook nagaan wat de rechtspraak erover zegt.

De boetes die daar in het federale KB tegenover staan, gaan van 143 euro tot 11.000 euro. Dat betekent dat deze mensen vandaag handelingen stellen en werken in een rechtsonzekere omgeving.

Deze voorbeelden zijn niet uit de lucht gegrepen. Er is één voorziening voor personen met een handicap die reeds vervolgd is. Momenteel lopen er twee gerechtelijke zaken. Ik heb dat dus niet zelf verzonnen. Die situatie van onzekerheid bestaat vandaag.

Nu zou men kunnen zeggen dat het gaat over een verhouding tussen de federale regelgeving en de voorzieningen, en dat er dus een probleem is voor de individuele werknemer. Of men zou kunnen stellen dat het de individuele voorziening is die een probleem heeft.

Ik vond het onverantwoord. De Vlaamse Gemeenschap kon niet zomaar haar kop in het zand steken. Wij moesten onze verantwoordelijkheid opnemen en meer rechtszekerheid creëren voor deze mensen. Wij hebben dat proberen te doen door middel van overleg. Dat ware het eenvoudigste geweest. Wij hebben contact gezocht met minister Demotte en wij hebben een tech-

nische werkgroep opgericht. Het ware natuurlijk veel beter geweest mochten al deze aspecten uit het federale KB zijn verwijderd. Dan zou dat geen grond meer hebben gehad en dan zouden wij ook niet dat decreet hebben moeten maken.

Het overleg heeft jammer genoeg geen resultaat opgeleverd. Wij hebben dan juridisch advies ingewonnen. Dat advies stelde dat wij, binnen onze bevoegdheden, een decretale basis moesten leggen om te bepalen wat zorg- en bijstandstaken zijn, welke kwalificaties daarvoor nodig zijn en wat de mogelijke sancties kunnen zijn. Dat decreet zou met andere woorden een soort van tegenhanger van de federale regelgever zijn. Die zegt wat de medische taken zijn en welke medische kwalificaties je daarvoor nodig hebt; wij zeggen vanuit onze bevoegdheid wat zorg- en bijstandstaken zijn, welke kwalificaties je daarvoor nodig hebt en welke schadevergoedingen kunnen worden opgelegd als je die kwalificaties niet kunt voorleggen.

De reden waarom dat juridisch advies nodig was en waarom we het hebben ingewilligd en waarom we dit decreet hebben moeten maken, is dat we voor deze mensen een rechtsgrond moeten creëren, zodat ze niet-medische taken kunnen uitvoeren.

U verwees naar het PAB-besluit. Dat geeft geen juridische rechtsgrond. Het geeft enkel bepalingen op basis waarvan mensen kunnen worden erkend en gesubsidieerd. Ik geef toe dat dit allemaal niet zo eenvoudig is en dat het hier gaat om technisch-juridische spitsvondigheden. Daarin zijn we nu beland. Dat is jammer want wij hebben geprobeerd om het via overleg te regelen. Deze situatie kan natuurlijk aanleiding geven tot allerlei onzekerheden.

De voorbeelden die worden aangehaald om de mensen te rekruteren voor het ondertekenen van die petitie, zijn ronduit fout. Ze zijn zelfs moedwillig fout, we hebben voldoende overleg gepleegd met de mensen om dat te weten. Ik betreur dat mensen ten onrechte ongerust worden gemaakt.

Ik heb voldoende het belang van het decreet aangetoond en wil nu ook graag nog de filosofie ervan uitleggen. We moeten een onderscheid maken tussen professionele zorgverstrekkers, mantelzorgers en vertrouwenspersonen. Ik ben het met u eens dat het belangrijkste in deze relatie de vertrouwensband is die de mensen hebben, de één-op-éénrelatie. Door te definiëren wie de vertrouwensfunctie heeft of wie een mantelzorger is, geven we deze mensen een rechtsgrond in de onwettelijke situatie waarin ze zich vandaag bevinden. En we geven tegelijk ook een rechtsgrond aan de mensen op wie het decreet niet van toepassing is.

Wij maken een onderscheid tussen wie beroepshalve een zorgberoep uitvoert en de mantelzorgers. Ik geef enkele

concrete voorbeelden. Als een persoon met een handicap zijn moeder aanwerft als een persoonlijke assistent, is het decreet niet op hem van toepassing en is er geen probleem. Het is belangrijk dat we dit definiëren want daardoor krijgt hij of zij de rechtsgrond die vandaag ontbreekt. Als een persoon met een handicap een éénderdecontract aan zijn moeder wil geven, een éénderdecontract aan iemand anders en nog een éénderdecontract aan nog iemand anders, bijvoorbeeld in vakantieperiodes: ook dat is geen probleem. Hij kan meerdere personen tewerkstellen. De keuzevrijheid blijft bestaan.

De absurde voorbeelden die werden gegeven op de website, van vrijwilligers of bureaus of nog anderen die occasioneel ondersteuning wilden bieden, vallen niet onder het toepassingsgebied. Daar is dus geen probleem. Enkel en alleen wanneer iemand beroepshalve zorg verstrekt, staat heel duidelijk in het decreet dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid heeft om kwalificatievereisten op te leggen. 'Beroepshalve' wordt gedefinieerd als: de zorgtaken geven als beroep, en dus aan meerdere personen. Dat is een belangrijke passage, zowel in de memorie van toelichting als in het voorwerp zelf. Het zou natuurlijk dom zijn een decreet te maken en in die mogelijkheid niet te voorzien. Wij creëren de mogelijkheid omwille van het feit – en mevrouw Jans heeft daarop gewezen – dat het gaat om heel veel doelgroepen: verzorgers, mensen in de bijzondere jeugdinstanties, kinderverzorgsters, mensen in de rust- en verzorgingstehuizen enzovoort. Het is een heel brede groep. Natuurlijk zullen we die mogelijkheid openen, het zou dom zijn dat niet te doen.

Daarenboven zullen wij bij de uitvoering een duidelijk zicht geven op welke taken en doelgroepen het decreet van toepassing is. We hebben met de mensen zelf afgesproken dat we dat in overleg zullen doen.

Het is zeker en vast niet de bedoeling om kwalificatievereisten zoals bepaalde diploma's en dergelijke op te leggen. Ik kan u daarin geruststellen. Ik deel dezelfde bekommernis. Dit is niet de doelstelling. Ook elders verworven competenties kunnen gerust. Uiteraard zullen we ons ook laten inspireren door de regels die vandaag van toepassing zijn in de paritaire comités.

Voor mij is er geen reden tot ongerustheid. We proberen met juridische spitsvondigheid een rechtsgrond te creëren voor situaties waarin mensen handelingen stellen waarvoor ze strafrechtelijk kunnen worden vervolgd. Dit is niet uit de lucht gegrepen: er is al iemand strafrechtelijk vervolgd en er loopt nog een rechtszaak. We moeten dit doen omdat het overleg spijtig genoeg niet tot goede resultaten heeft geleid. Voor de verdere uitvoering zullen we uiteraard contact opnemen met de sector.

Ter informatie, het raadgevend comité heeft het voorontwerp van decreet positief geadviseerd, net zoals de

Vlaamse Gezondheidsraad. Ik ben van plan om ermee door te gaan omdat ik me verplicht voel om mensen uit die onzekere toestand te halen en omdat er voldoende voorwaarden zijn ingebouwd waardoor de keuzevrijheid van een persoon met een handicap niet in het gedrang komt. Dat voorwendsel is niet gegrond.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, er zijn heel veel woorden gebruikt. Het probleem dat terecht is aangekaart, is me bekend. Het illustreert hoe kafkaïaans de wetgeving in dit land soms in elkaar zit. U hebt het ontwerp van decreet niet meer nodig want u verhuist binnenkort naar het federale niveau. Spreek de heer Van Quickenborne er op aan om het wat minder kafkaïaans te regelen. Ik hoop dat dit in het nieuwe federale regeerakkoord zal kunnen worden geregeld.

Mevrouw de minister, u hebt gelijk dat er rechtsonzekerheid is voor heel wat mensen die in Vlaanderen zorg verlenen, bijvoorbeeld in de mantelzorg, via tijdelijke statuten, via assistentieschappen, als zorgkundige en ga zo maar door. Dat probleem is mij goed bekend. Het is me echter niet duidelijk – en dat maakt me ongerust, samen met de mensen die een PAB hebben – waarom u het PAB expliciet vermeldt in het ontwerp terwijl het eigenlijk een kaderdecreet is. Waarom vermeldt u bijvoorbeeld niet de mensen die in het kader van PWA of via dienstencheques aan kinderopvang doen? De PAB'ers worden zeer strikt vermeld, maar mensen die aan kinderopvang doen niet. Is het dan niet logisch dat mensen met een PAB op hun achterste poten staan en ongerust worden? Mevrouw de minister, dit is niet de eerste keer – en dat heeft mevrouw Van der Borgh onlangs ook nog gezegd – dat u probeert om het PAB-besluit terug te draaien en om opnieuw binnen een keurslijf te werken waarbij er meer regeltjes nodig zijn. Nu bestaat de vrijheid van keuze voor een persoon met een handicap en die vrijheid moet zo breed mogelijk zijn.

Mevrouw de minister, ik vraag u om te stoppen met dit ontwerp van decreet en het op federaal niveau te regelen zodat het minder kafkaïaans wordt. Laat mensen met een handicap die een persoonlijk budget hebben, hun eigen assistent kiezen.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik betreur net als u dat het overleg met de federale overheid op niets is uitgedraaid. Ik denk dat iedereen erkent dat het ontwerp van decreet tegemoetkomt aan een heel concrete vraag.

De aanleiding voor mij om deze vraag te stellen, waren de klachten van mensen met een PAB. Ik las op door hun gecreëerde websites en via mailings schrijvende voorbeelden van wat niet meer mogelijk zou zijn. Ik betreur dat die voorbeelden worden gegeven op websites die veel worden bezocht. Op die manier krijgen mensen verkeerde informatie. Het raadgevend comité en de

Vlaamse Gezondheidsraad hebben nochtans een positief advies gegeven.

We moeten niet bij elke wijziging aan de toepassing van het decreet op het PAB roepen dat u een probleem met dat PAB hebt. Dit is een positieve wijziging want het haalt mensen uit de rechtsonzekerheid. Het gaat om een heel brede doelgroep waarvan PAB'ers één groep zijn. U komt tegemoet aan een vraag. Houders van een PAB hebben nood aan rechtszekerheid over hun assistent. Ze moeten weten of ze die in dienst kunnen houden en of ze goed bezig zijn als er iets gebeurt. Met dit kaderdecreet komt u tegemoet aan heel wat vragen en dat is belangrijk. Mijn ongerustheid op dat vlak is weggenomen. Er blijft wel onduidelijkheid bestaan door communicatie die van elders komt en dat is te betreuren.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben blij dat ik het antwoord van de minister rustig zal kunnen nalezen. Het ging immers net iets te snel om het allemaal goed te kunnen volgen. Wat vaststaat, is wel dat er ongerustheid heerst. Voor ons is daarbij het persoonlijk assistentiebudget of PAB belangrijk. Het PAB lijkt in het ontwerp wat meer geïsoleerd dan andere initiatieven. Wij vinden het belangrijk dat de vernieuwing, waardoor vrijheid en verantwoordelijkheid mogelijk worden, in de decretale regeling behouden blijft. Dat is cruciaal. Men kan moeilijk zeggen dat de afgelopen tijd deze regeling geen aanleiding heeft gegeven tot de negatieve gevolgen die sommigen hadden voorspeld.

Mevrouw Vogels heeft het over Kafka en over eenvoud. Het voorstel dat we vroeger hebben gelanceerd, beoogde mensen op een zeer eenvoudige manier te helpen. Mevrouw Jans verwees naar elders verworven competenties. Dat kan voor een oplossing zorgen als er een probleem zou zijn of ontstaan. Dat moet eens op zijn technische aspecten worden onderzocht.

Onze toetssteen is wel dat het fundament van het PAB wordt bewaard, en dat is de vrije keuze. Hoe men het ook keert of draait: er wordt in instellingen vooral gekeken of er genoeg wordt gepoetst en of het op hygiënisch vlak allemaal in orde is. Personen met een handicap zegden ons dat wij dat misschien belangrijk vinden, maar zij vinden andere dingen belangrijker: bijvoorbeeld dat iemand de krant komt voorlezen of dat iemand hen meeneemt op een culturele uitstap. Wij willen dus tegemoetkomen aan wat de mensen zelf belangrijk vinden. De vrijheid en verantwoordelijkheid van het PAB komt daaraan tegemoet.

Dankzij het PAB wordt men zelf een beetje werkgever, en kan men zelf op een rechtszekere manier hulp zoeken om het leven te organiseren zoals men dat wil. Als

dat fundament wordt weggenomen omdat er technische aanpassingen nodig zijn, dan moeten we de zaak grondig herbekijken. Voor ons kan daaraan niet worden geraakt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Vooreerst wil ik onderstrepen dat ook ik betreurd dat er met de federale overheid geen akkoord is bereikt. De basis en de teneur van dit ontwerp zijn goed: daar bestaat geen discussie over. We moeten er wel voor opletten dat we niet vervallen in betutteling, overdreven sturing en inperking of – zoals mevrouw vogels het zegt – afbouw van de zorgvernieuwing. Ik wil geen al te zware woorden in de mond nemen. Toch wil ik erop wijzen dat de sector, en dan vooral de mensen die met het PAB werken, overeind zijn gekomen. Ze voeren een nooit geziene campagne met brieven en e-mails. De budgethoudersverenigingen roeren zich.

De regering heeft het dossier aan de Raad van State voorgelegd. Dat is goed, want het moet duidelijk zijn hoe het zit met de bevoegdheden. Het is ons evenwel ontgaan dat de mensen met een PAB de toestand als negatief zouden ervaren. Als men met een kaderdecreet normen oplegt waaraan professionele zorgverleners moeten voldoen, dan neemt men risico's. De ongerustheid van de mensen met een PAB doet me besluiten dat het wenselijk is om de vraag om te draaien. We moeten niet nagaan of er juridische redenen zijn om aan de zorgverleners voorwaarden op te leggen, maar nagaan in welke mate dat dit nodig is voor de mensen die een assistent in dienst hebben. Is dat wel nodig?

Mevrouw Ceysens zei het al: vaak is de relatie tussen een persoon met een handicap en zijn of haar assistent heel specifiek, en vaak anders dan in een residentiële voorziening. Vaak verschilt die relatie ook van deze waarin mensen voor specifieke taken buitenhuis of bij anderen medische en niet-medische zorg gaan zoeken.

Ik ben zeer terughoudend om regels op te stellen. Ik stel voor dat er ernstig geluisterd wordt naar de opmerkingen van mensen met een PAB. Ik zou graag hebben dat u met hen nog eens opnieuw praat ondanks het machtsargument van het raadgevend comité dat positief advies geeft. Maar de PAB's zijn een specifieke, nieuwe vorm van zorg. Het gaat om mensen die een individuele relatie hebben met een zorgverstreker en misschien moet de overheid zich voorzichtig opstellen, al delen we de bekommernis voor kwalitatieve zorg.

Minister Inge Vervotte: Ik wil hier nog even het belang van de PAB's onderstrepen, want ik denk dat we soms voorbijgaan aan de essentie die we zelf gecreëerd hebben en waar we zelf verantwoordelijk voor zijn. We zijn verantwoordelijk voor het feit dat we allen de zorgvernieuwing belangrijk vinden en daar ook een systeem voor willen uitbouwen en dat is een goede zaak.

We weten dat we ons in een grijze zone bevinden wat betreft de arbeidsrechtelijke regelingen. Na een lang debat met de federale overheid, zijn daar nu regelingen voor getroffen zowel voor de sociale zekerheid als voor arbeidsrechtelijke situaties. Daar komt nog eens bovenop dat ze ook een juridische basis hebben wat betreft de zorgtaken zoals die limitatief opgenomen zijn in het federale KB. We kunnen doen alsof het niet zo is, we kunnen wensen dat het zo niet is, maar het is een feit.

We moeten dus met andere woorden rechtsgrond creëren. Daarom heb ik dat PAB expliciet benoemd en definieer ik wat er onder het PAB-stelsel niet beschouwd wordt als een beroepshalve activiteit. Die assistent kan met andere woorden vrijgesteld worden. Daardoor kunnen we in rechtszaken pleiten dat deze mensen volgens de Vlaamse regelgeving een rechtsgrond hadden om deze taken uit te voeren en geen medische kwalificaties moesten hebben. Dat is de reden waarom we dat doen. Ik geef toe dat het een juridische spitsvondigheid is. Het is niet zo eenvoudig want als we het omzetten naar de mensen op het terrein, dan weet men heel goed wat dit betekent en wat dit niet betekent. Maar ik begrijp heel goed dat deze de mensen heel graag geloven en horen wat ze willen horen.

Ik lees op de website – en we hebben op voorhand voldoende overleg met deze mensen gehad – dat: "... personen met een handicap nog enkel zullen kunnen kiezen uit gespecialiseerde en opgeleide assistenten". Dit is manifest onjuist en men wist dit want we hebben dit overlegd. "Deze assistenten zullen voornamelijk via een voorziening worden aangeboden." Dat is manifest onjuist en men wist dat. "Niet-opgeleide mantelzorgers kunnen ook geen betaalde assistent meer zijn." Manifest onjuist. Ik wil nog heel veel in overleg gaan, maar ik vind dat de motivatie hier vandaag iets anders ligt dan een motivatie ten gronde.

Maar ik ben het volledig eens met de bekommernissen van u allen. Als er morgen een incident voorvalt met de voeding of het toilet en er komt een rechtszaak, moeten we al het mogelijke gedaan hebben om te vermijden dat deze persoonlijke assistent vervolgd kan worden voor een bedrag van 143 euro tot 11.000 euro en een gevangenisstraf riskeert. Ik hoop dat we dit in alle sereniteit samen kunnen opnemen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik denk dat het logisch is dat personen met een assistentebudget denken dat u andere bedoelingen hebt. Want uw verklaring loopt mank. (*Opmerkingen bij CD&V*)

U wilt duidelijkheid scheppen over welke handelingen welke hulpverleners mogen stellen. Mag een persoonlijke assistent druppels in de ogen doen, ja of nee? Tot

zover volg ik u. Waar ik u niet meer volg is waar u in dit kaderdecreet bepaalt dat een persoonlijke assistent die maar voor één gehandicapte werkt, verder kan gaan. Dat is toch nonsens. Als die persoonlijke assistent voor die ene gehandicapte werkt en daar aktes stelt die eventueel kunnen geïnterpreteerd worden als geneeskundige, dan is die even strafbaar. *(Opmerkingen van minister Inge Vervotte)*

Als een assistent voor verschillende gehandicapten werkt, zou er plots wel een probleem zijn. Een persoonlijke assistent die voor drie personen met een handicap het vervoer verzorgt van en naar hun huis, moet gekwalificeerd zijn, en diegene die voor die ene persoon met een handicap werkt, niet.

Uw uitleg klopt niet. Het is dan ook normaal dat budgethoudersverenigingen vermoeden dat u een andere agenda hebt. Mevrouw de minister, u kunt hen alleen geruststellen door dit artikel in te trekken, want het hoort niet thuis in een kaderdecreet.

Als u dit laat staan, moet u er ook iets specifiek inzetten voor de mensen die kinderverzorging doen. Trek dat artikel terug, vraag het advies, of nog beter, los het zelf op als u op federaal niveau actief bent.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de minister, ik denk dat uw antwoord bijzonder duidelijk was. Mevrouw Vogels, ik wil toch nog eens benadrukken dat ik de indruk krijg dat de stelling die door u wordt ingenomen, namelijk de kwade bedoelingen van minister Vervotte ten aanzien van het PAB, van op een aantal banken in het parlement sterk wordt gevoed. Daar heeft uiteindelijk niemand iets aan.

Laten we alsjeblieft bij het dossier blijven. Mevrouw de minister, ook al spreekt u soms misschien wat snel, ik heb u, ook al ben ik van Limburg, goed kunnen volgen en we krijgen een juist antwoord. *(Applaus bij CD&V)*

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Vogels, de essentie is dat we nu een definitie vastleggen van wat een beroepshalve zorgactiviteit is en wat niet. Als het over één PAB-er gaat, definiëren we dat niet als beroepshalve zorgactiviteit, waardoor die persoon een rechtsgrond krijgt om niet te behoren tot de beroepshalve activiteiten. Als die persoon naar een rechtbank zou moeten gaan, zal hij kunnen aantonen dat de Vlaamse regelgeving heeft beslist dat hij niet behoort tot de beroepsmatige activiteiten. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen om de ongeoorloofde invoer, uitvoer en overdracht van eigendom van cultuurgoederen te voorkomen, aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar zestiende zitting in Parijs op 14 november 1970

– 1043 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: De heer Jan Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer John Vrancken, verslaggever, heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, wij denken dat het een goede zaak is dat ook Vlaanderen uiteindelijk dit verdrag ratificeert, aangezien het de verdragsluitende partijen wil aansporen om het erfgoed te beschermen door de ongeoorloofde invoer, uitvoer of eigendomsoverdracht te voorkomen. De uiteindelijke bedoeling is dat we het erfgoed laten waar het thuishoort. Dat is, wat ons betreft, in de regio waar het tot stand is gekomen en waar het ook als waardevol wordt aanzien.

Tijdens de bespreking in de commissie was er nogal wat te doen om de laattijdigheid waarmee dit verdrag aan het parlement werd voorgelegd. Mijnheer de minister, wij noteren dat u van oordeel bent dat eerst voor een aangepast erfgoedbeleid moest worden gezorgd, zodat er ook een concrete inhoud kan worden gegeven aan het verdrag. We kunnen u daarin volgen, al is het Topstukken-decreet ondertussen toch al een tijd van kracht. Maar het heeft inderdaad niet veel zin om verdragen goed te keuren als er verder niets concreets mee gebeurt.

Tenslotte is het misschien jammer, maar dat is natuurlijk niet de verantwoordelijkheid van deze regering, dat het verdrag niet retroactief werkt. Mijnheer de minister, u kent onze zorg inzake de restitutie van kunst- en cultuurgoederen die in de loop van de geschiedenis uit onze contreien werden weggeroofd en die zich vandaag nog in het buitenland bevinden.

Mijnheer de minister, dit verdrag vormt wel een moreel argument om het u mogelijk te maken om op zijn minst

pogingen te ondernemen om sommige van die kunstwerken alsnog naar Vlaanderen terug te halen. Mijnheer de minister, u hebt een tijdje geleden aangegeven dat u dat idee niet ongenegen bent en we houden u daar graag aan.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, in de commissie is dat verdrag uitgebreid besproken. Ik verwijs graag naar de bespreking.

Ik denk dat er een consensus is gegroeid over de goedkeuring en ook over het beleid dat we ter zake willen voeren. Ik denk niet dat het nodig is dat ik nu nog eens een uiteenzetting geef over het verdrag, maar ik dank alle fracties voor de steun die ze hebben betuigd voor de goedkeuring van dit verdrag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1043/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikel 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de televisiediensten betreft (opschrift gewijzigd door de commissie: Voorstel van decreet houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft)

– 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: De algemene bespreking is geopend.

De heer Vermeulen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, dit is een kort voorstel van decreet, en daarom ook een kort verslag, maar het is wel een voorstel dat gaat over een gevoelig onderwerp. Het gaat over het verspreiden van bewegende beelden, al dan niet met klank, en dat onder meer op audio- en videoblogs, websites en dergelijke.

Centraal staat de omschrijving van het begrip ‘televisiedienst’ en de gevolgen die dat heeft, zoals de meldingsplicht. Door in dit voorstel het begrip ‘televisiedienst’ te beperken en te verfijnen, vallen de voorbeelden van daarnet daar niet meer onder. De bedoeling van de indieners van dit voorstel is dan ook “dat particulieren, politieke partijen en privé-instanties niet meer aan de meldingsplicht hoeven te voldoen”. Bedrijven met commerciële doelstellingen moeten dat wel.

Door middel van twee amendementen werd het oorspronkelijke voorstel, dat gold voor de televisiediensten, uitgebreid tot de radiodiensten.

Tijdens de bespreking werden de grenzen en de onduidelijkheden afgetast. Er werden ook een aantal vragen gesteld. Ook werd duidelijk gesteld dat het de bedoeling is rechtszekerheid te creëren waar die voordien niet bestond. Die rechtszekerheid wordt nu, met dit voorstel, geboden, in afwachting van een algemene herziening van de mediadecreten.

Het is geen nieuws dat de technologische evolutie bijzonder snel gaat, en dat in het decreet van 7 mei 2004 niet alle veranderingen en evoluties die vandaag plaatsvinden konden worden voorzien. Dit voorstel van decreet regelt een deelaspect, maar de minister heeft ook een algemene herziening in het vooruitzicht gesteld, wellicht voor het najaar.

Tot slot verwijs ik nog naar een discussie die zich in de marge ontwikkelde. Heel wat regelgeving is ontwikkeld vanuit de schaarste die bestond met betrekking tot de bandbreedte, het aantal frequenties en de concrete mogelijkheden om bewegend beeld aan te bieden. Het internet heeft die schaarste grotendeels opgeheven. De vraag die in de toekomst misschien nog zal rijzen, is welke gevolgen dat heeft of mag hebben voor de regelgeving.

Het voorstel werd op 19 april toegelicht, besproken en eenparig goedgekeurd in de commissie.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, u weet dat ik op mijn manier al lang genoeg heb gevochten en me heb ingezet voor dit voorstel van decreet, met deze inhoud. Ik ben altijd geweest voor een open, liberaal internet voor alle politici en alle politieke partijen. De verkiezingen van 10

juni staan voor de deur. Ik begrijp het, het enthousiasme is groot. Jullie willen allemaal vandaag, zoals gisteren, beginnen met video, web-tv, filmpjes enzovoort.

Het is al bediscussieerd in de commissie. Bij de vorige verkiezingen konden we naast mijn beruchte podcastings en videocastings al genieten van TV Respect van CD&V, filmpjes van Caroline Gennez op de website van sp.a, videoclips enzovoort. Niet dat ik daarover struikelde. Maar mocht dit toen? Neen, de mediadecreten waren duidelijk. De meest opvallende stelling was: “de onafhankelijkheid van een politieke partij in combinatie met radio- en televisiediensten.”

Ik kan niet anders dan mezelf erbij te betrekken, toen lid van het Vlaams Belang. Het vonnis van het VCM bevestigt de definitie uitgebreid in de verantwoording voor de boete van 12.500 euro voor radio- en televisiemaken via internet. Dat staat nog steeds online. Ik vind het heel boeiend dat op de site van de onafhankelijke ‘politie-agent’ van de Vlaamse mediadecreten een uitbreiding staat die niet in de decreten stond. Maar goed, dat is geschiedenis. Het gaat over april 2006.

De conclusie van onafhankelijke juristen en specialisten is duidelijk: politieke televisie op internet kan in Vlaanderen in principe niet, wegens de politieke onafhankelijkheidsvereiste van televisiediensten. Mevrouw Ceysens, vandaag is Open Vld met OpenTube eigenlijk in overtreding. Het voorstel van decreet dat hier besproken wordt, moet nog worden goedgekeurd.

VLD liep op de feiten vooruit. Vorige week lanceerde Bart Somers OpenTube, het eigen televisieportaal van Open Vld, met professioneel gemonteerde videoreportages van de premier. VTM zou kunnen zeggen dat er een eindredactie achter zit. Ik vermoed dat de premier zijn filmpjes zelf monteert, thuis aan zijn laptop, zoals ik. Na TV Respect van CD&V en na sp.a, lanceert nu ook VLD een initiatief. Ik heb er geen problemen mee. Ik vind het allemaal mooi.

Ik ben nieuwsgierig of de Vlaamse Regulator voor de Media een aangetekend schrijven gestuurd heeft naar VLD om inlichtingen te vragen over dat project. Ik heb in elk geval veel aangetekende brieven ontvangen met vragen over elke nieuwe jingle die ik op internet zette.

Ik heb nieuws voor de mensen die vorige week op 23 april in de Commissie voor Media aanwezig waren. Ik citeer mezelf: “Hij” – dat ben ik – “informeert voorts wat dit voorstel van decreet zal wijzigen aan de houding van de Vlaamse Regulator voor de Media of VRM over lopende dossiers. Zal de goedkeuring van dit voorstel van decreet tot amnestie leiden?” Maandag kreeg ik een aangetekend schrijven van een deurwaarder: een vordering van geldboete van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vanwege het niet politiek onafhankelijk

uitzenden van radio- en televisieprogramma’s via internet. De boete blijft stijgen. Begrijp me goed: ik ga iets goedkeuren zodat iedereen het mag, terwijl ik zelf nog een lopende procedure heb en een boete boven het hoofd heb hangen.

Ik ben er voorstander van dat elke politieke partij toegang heeft tot informatiekkanalen en multimedia. In het buitenland kent men deze beperkende Vlaamse mediadecreten niet. Er is trouwens geen sprake meer van schaarse capaciteit. Ik vraag me af hoe de meerderheid gaat verantwoorden dat politieke partijen en politici wel weblogs konden aanmaken en kranten of magazines uitgeven, maar geen audio en video via internet konden verspreiden. Hoe gaat de meerderheid in Europa uitleggen dat een Vlaams volksvertegenwoordiger, als enige in Vlaanderen, een boete krijgt vanwege politieke meningen in audio en video op internet? Dat zal een boeiende discussie worden.

Ik wijk nu even af van de Vlaamse mediadecreten. Het gaat namelijk om het verbieden van het vertolken van een bepaalde politieke mening via bepaalde technieken op het internet, maar van een schaarse capaciteit is geen sprake meer. Dat betekent dat we moeten terugrijpen naar dat ene fundament van onze Europese regelgeving en onze wetten: de vrije meningsuiting voor eenieder, ook op politiek vlak.

Het gaat niet over het bedrag, maar over het principe. Als u eerlijke politiek en democratie naleeft en ondertekent, dan moet u ook het lef en de eerlijkheid hebben om overgangsmaatregelen te treffen in plaats van meteen à la carte uzelf te bedienen – want zo komt het over – door middel van een stemming en een aanpassing aan de decreten en wetten vlak voor de verkiezingen. Daarmee zegt u immers: nu moeten wij het ook mogen, nu moet het allemaal in orde zijn, maar die ene – ik dus – moet hangen. De procedures lopen nog steeds, ook bij de Raad van State. U begrijpt dat ik hiermee ook naar Europa trek.

Als u zoiets doet, is dat niet goed voor de politiek. Het wil immers zeggen dat u de wetten à la carte aanpast, naargelang het u goed uitkomt. Om die reden heb ik een amendement ingediend. Het werd op de banken rondgedeeld. Het is een handgeschreven amendement, want het betreft een belangrijk document. Ik reken erop dat u het goedkeurt.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, collega’s, ik zal niet herhalen wat ik in de commissie uitvoerig heb gezegd. Wat de heer Verstrepen zojuist vertelde over boetes en veroordelingen, hebben we in de commissie immers al besproken, nog voor hij zijn papiertje kreeg.

Voor ons is het voorstel van decreet een heel belangrijke vooruitgang. In onze ogen komt die vooruitgang er weliswaar heel toevallig vlak voor de verkiezingen. Plotseling moet alles nu geregeld worden, terwijl het probleem al jaren hangende was.

Ieder stukje van de wijzigingen voldoet ons en brengt een nieuwe vooruitgang. Al jaren wachten we hierop. De mediadecreten voldoen immers al lang niet meer aan de technologische evolutie. Minister Bourgeois kondigde al aan dat het tijd is dat er wijzigingen komen. Hij beloofde om er snel werk van te maken. De wijziging kwam er ook op basis van de Commissie voor Verkiezingsuitgaven, want ook daar werd de rechtsonzekerheid aangekaart.

In de commissie hebben we voor gestemd. De stemming was trouwens unaniem. We staan volledig achter dit punt. We zullen elke verdere evolutie steunen om dit punt nog te verbeteren en aan de noden van de tijd aan te passen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik heb met grote aandacht geluisterd naar wat de heer Verstrepen naar voren bracht en ik heb zijn amendement gelezen. Het amendement zullen we niet steunen omdat het een amnestieamendement is. Het is ook niet zo dat eerder begane verkeersovertredingen worden geannuleerd wanneer de verkeerswetgeving wordt gewijzigd.

De heer Verstrepen maakt wel een punt. Ook ik heb het arrest van de regulator goed gelezen en herlezen. Ik moedig hem aan om alle rechtsprocedures uit te putten. Ik ben van mening dat de regulator destijds een fout heeft gemaakt. Het is niet aan ons om die fout recht te zetten, maar ik denk dat de heer Verstrepen het bij het rechte eind heeft.

Aan de heer Marginet wil ik zeggen dat de politici zichzelf niet bedienen. Het gaat immers over veel meer dan over politiek alleen. Het gaat ook over bepaalde bedrijven, verenigingen en culturele verenigingen in de rand ervan.

Het is belangrijk dat dit ook in politieke campagnes wordt gebruikt. Dit voorstel van decreet werd ingediend en met een zekere snelheid behandeld om de nodige rechtszekerheid aan iedereen te geven die daar op een correcte manier mee wil omgaan.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Ik ben het eens met de stelling van de heer Verstrepen en wil over dit amendement nog praten als dat nodig is.

Mijnheer Verstrepen, bij elke wijziging die we aan een wet aanbrenge, zeker bij een mediadecreet, komen we in situaties terecht die al werden behandeld in de oude

wetgeving. Dat zal nog lang zo zijn. De mediadecreten zijn inderdaad niet aangepast omdat er zo'n snelle evolutie is. Dat kan ook niet anders.

Ik hou de minister aan zijn basisstelling, en ook wij zijn daarvan vertrokken, dat een volledige herziening van de mediadecreten onafwendbaar is, gelet op de evolutie. Over de vraag tot retroactiviteit, zoals de heer Verstrepen stelt in zijn amendement, wil ik gerust nog praten.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Inzake het begrip 'retroactief' ben ik het ermee eens dat het bij een verkeersboete over een groot volume gaat. In dit verhaal gaat het echter over één vonnis, over één persoon, en die zit hier.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De regelgeving verandert omdat de realiteit verandert. Toen televisie een schaars goed was, was het voor de overheid noodzakelijk om daar vrij stringente en duidelijke regels over te maken, die op een rechtvaardige basis de televisietijd verdeelden. Bepaalde media werden opengemaakt of gesloten voor bepaalde doelgroepen. Vandaag is televisie geen schaars goed en is het ook niet meer zo nodig dat de overheid allerlei beperkende maatregelen oplegt om die rechtvaardigheid af te dwingen. Integendeel, internet en digitale televisie maken van alles mogelijk. Het heeft geen zin om die beperking op te leggen, des te meer omdat dit creativiteit en vaak een laagdrempelige en goedkope manier van promotie en propaganda mogelijk maakt.

Dat het wordt weggenomen, is maar normaal. Het sluit aan bij de regelgeving van het mediadecreet. Tien jaar geleden kon je niets weten, en vandaag kun je evenmin weten wat de technologie over tien jaar zal veranderen aan het medialandschap.

Mijnheer Verstrepen, u was het slachtoffer van uw eigen voorhoede, van uw eigen progressiviteit als ik dat zo mag uitdrukken – natuurlijk is dat wat overdreven – om op die manier het internet aan te wenden. Het blijft natuurlijk een delicate kwestie, maar we moeten er misschien eens over nadenken.

De heer Carl Decaluwe: Naar aanleiding van deze discussie zullen we proberen om een subamendement of een nieuw amendement in te dienen om de dossiers op een correcte manier af te handelen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik vraag de tijd om het amendement nog in te dienen.

De voorzitter: We verwachten dat amendement.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer en Karlos Callens betreffende het Actieplan voor jonge landbouwers – 1109 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Sintobin, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Ik stel voor om de vergadering even te schorsen.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.06 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.21 uur.*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandebossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft – 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2006-07, nr. 1172/3).

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op artikel 2.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik trek mijn amendement in.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Er is een amendement ingediend door de meerderheid. De tekst is gebaseerd op het amendement van de heer Verstrepen. Het luidt: “Het niet meer onderworpen zijn aan de aanmeldingsplicht van andere soorten televisie- en radio-omroepen is van toepassing op bestaande initiatieven die onder deze definitie vallen én waar lopende procedures aan de orde zijn.”

De bedoeling van het amendement is eventueel lopende procedures met betrekking tot deze regels te vermijden.

De voorzitter: De stemmingen over het amendement op artikel 2 en over artikel 2 worden aangehouden.

– *Artikel 3 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, beste collega's, voordat wij vandaag onze werkzaamheden vervolgen, wil ik stilstaan bij het overlijden van Karel Dillen vorige week vrijdag. Hij is 81 jaar geworden.

In 1978 werd Karel Dillen verkozen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor het arrondissement Antwerpen. In 1979 werd hij voorzitter voor het leven van zijn partij Vlaams Blok. In 1987 stapte hij van de Kamer over naar de Senaat en weer twee jaar later naar het Europees Parlement. Op 18 juni 2003 nam hij om gezondheidsredenen ontslag als Europarlementslid.

Dames en heren, beste collega's, bij deze gelegenheid wil ik, mede namens u allen, aan de familie mijn deelneming bij dit verlies aanbieden, vooral natuurlijk aan zijn dochter Marijke, die wij allen goed kennen. Mag ik u vragen, om nu, ter nagedachtenis van de overledene, enkele ogenblikken stilte in acht te nemen?

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen enkele ogenblikken stilte in acht.*

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen om de ongeoorloofde invoer, uitvoer en overdracht van eigendom van cultuurgoederen te voorkomen, aangenomen door de Algemene Conferentie van UNESCO tijdens haar zestiende zitting in Parijs op 14 november 1970 – 1043 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijk, Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft – 1172 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel 2 en over artikel 2 van het voorstel van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van de heren Caron, Decaluwe en Vandenbossche, mevrouw Ceysens en de heer Van Dijk op artikel 2.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 2.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dan is het aldus geamendeerde artikel 2 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer en Karlos Callens betreffende het Actieplan voor jonge landbouwers – 1109 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 mei 2007 om 9.30 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.26 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hautem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx: gezondheidsredenen;

Jaak Gabriels, Luc Van den Brande, Vera Van der Borgh: buitenslands;

Luc Martens, Herman Schueremans, Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen;

Marijke Dillen: familieverbindingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Hilde Eeckhout, Jacky Maes, Frans Peeters, Etienne Schoupe.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle

Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem,

Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch
